

01-01-2021

புத்தாண்டு & உடன்படிக்கை நாள்

கடவுளின் தொடரும் அருள்செயல்

GOD'S CONTINUING ACT OF GRACE

செப் 3:14-20

தீபா 136

உரோ 5:1-11

லூக் 13:1-9

“ஆண்டவர் உன் தண்டனைத் தீர்ப்பைத் தள்ளிவிட்டார்; உன் பகைவர்களை அப்புறப்படுத்தினார்; இஸ்ரயேலின் அரசராகிய ஆண்டவர் உன் நடுவில் இருக்கின்றார்; இனி எந்தத் தீங்கிற்கும் அஞ்சமாட்டாய்” (செப் 3:15).

உடன்படிக்கை என்பது இரு நபர்களுக்கிடையில், இரு குழுவினருக்கிடையில் உண்டான ஏற்பாட்டைக் குறிப்பதாகும். இப்புத்தாண்டில் கடவுளோடு நாம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் அல்லது புதுப்பித்துக்கொள்ளும் உடன்படிக்கையானது, நமது வாழ்வு, முன்னேற்றம், பாதுகாப்பு, நலம், நன்மை போன்றவற்றை மையப்படுத்தியிருந்தாலும், இது சபை, சமூகம் என அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாகும். எனவே உடன்படிக்கை என்பது நாம் சுயமாக எடுக்கும் முடிவு அன்று; மாறாகக் கடவுளில் ஒன்றித்து அவருடன் இணைந்து நாம் எடுக்கும் தீர்மானமாகும். இதுவே கடவுள் நம்முடன் செய்துகொள்ளும் உடன்படிக்கை எனலாம்.

திருமறையில், உடன்படிக்கையின்போது சில அடையாளங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்வது வழக்கம். அவை, தூண் நடுவார்கள் அல்லது கற்களைக் குவிப்பார்கள் (தொநூ 31:44-53), இரத்தம் தெளிப்பார்கள் (விப 24:8). கடவுள் மனுக்குலத்தோடு செய்துகொண்ட உடன்படிக்கை முற்றுப்பெறவில்லை. அது தலைமுறை தலைமுறையாகத் தொடர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. கடவுள் தம் உடன்படிக்கையை என்றும் நினைவுக்கர்ந்து அதனை நிறைவேற்றுபவராக இருக்கிறார். ஏனெனில், அவர் நேற்றும் இன்றும் என்றுமே மாறாதவர்.

கடவுளோடு உடன்படிக்கை செய்துகொள்ளும் நாம் அவரது வார்த்தையை மனதிற்கொண்டு வாழுவேண்டும். கடவுளின் வார்த்தை அவருடைய இயல்பை, ஆற்றலை வெளிப்படுத்துகிறது. 2021ஆம் ஆண்டில் பல்வகை எதிர்பார்ப்புகளோடும், எதிர்நோக்கோடும் நாம் நுழைந்திருக்கின்றோம். பெருந்தொற்று, இயற்கைப் பேரிடர்கள், பொருளாதார நெருக்கடி, வேலைவாய்ப்பின்மை இவைகளுக்கு நடுவில், 2021ஆம் ஆண்டு நமக்குப் புதிய விடியலாய் அமையும் எனும் நம்பிக்கையோடு கடவுளின் திருமுன் அமர்ந்திருக்கிற நமக்குக் கடவுள்

அனுரூம் வாக்குறுதி, ...ஆண்டவர் உன் நடுவில் இருக்கின்றார்; இனி எந்தத் தீங்கிற்கும் அஞ்சமாட்டாய் (செப் 3:15) என்பதாகும். இப்புதிய ஆண்டில் கடவுள் எவ்வாறு நம்மிலே செயல்படப் போகிறார், ஆசி வழங்குகிறார் என்பதைத் தியானிப்போம்.

1. இருக்கின்றவராகவே இருக்கின்றார்:

“... இப்போதே போ; இஸ்ரயேல் இனத்தவராகிய என் மக்களை எகிப்திலிருந்து நடத்திச் செல்வதற்காக நான் உன்னைப் பார்வோனிடம் அனுப்புகிறேன்” (விப 3:10) என்றார்

மோசே இதுவரையிலும் சென்றிராத ஒரு பாதை: அது எகிப்தின் மன்னன் பார்வோனைச் சந்திக்கச் செல்லும் பாதை. கடவுள் மோசேயைத் தெரிந்துகொண்டு “... இப்போதே போ; இஸ்ரயேல் இனத்தவராகிய என் மக்களை எகிப்திலிருந்து நடத்திச் செல்வதற்காக நான் உன்னைப் பார்வோனிடம் அனுப்புகிறேன்” என்றார் (விப 3:10). மோசே கடவுளிடம் உம்முடைய பெயர் என்னவென்று கேட்டால் நான் என்ன பதில் சொல்ல வேண்டும்? என்று வினவியபோது, “இருக்கின்றவராக இருக்கின்றவர் நானே” என மோசேக்குப் பதிலளித்து, “இருக்கின்றவர் நானே” என்பவர் என்னை உங்களிடம் அனுப்பினார் என்று சொல் என்றார் (விப 3:14).

“இருக்கின்றவராக இருக்கின்றவர்” அனைத்து ஆற்றலும் தூய்மையும் மிக்கவர். எனவே அந்நம்பிக்கையில் ஓவ்வொரு நாளும் இறை உடன்படிக்கையின் வாக்குத்தத்தங்களுக்குப் பாத்திரவான்களாக வாழ்வோம்.

கடவுளின் தன்மையினை உணர்ந்த மக்கள் அனுபவப்பூர்வமாக அனுபவித்த நிகழ்வுகளை இஸ்ரயேல் மக்களின் வரலாற்றிலே அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

நெருக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டு, அடிமைகளாக்கப்பட்ட இஸ்ரயேல் மக்களை வாக்குப்பண்ணப்பட்ட நாட்டிற்கு அழைத்து வந்தார்.

இறைமக்கள் மனம் மாறவும், நீதியை நிலைநாட்டவும் இறைவாக்கினர்கள் வாயிலாக இறைவாக்குரைக்கச் செய்து, அவர்களைக் கொண்டு ஆற்றல்மிக்கச் செயல்களை நிறைவேற்றினார்.

அரசர்களின் நெறிகெட்ட வாழ்வினால் நாடு வீழ்ச்சியைச் சந்தித்த போது கடவுள் தம் மக்களோடு இருந்து தம்மை வெளிப்படுத்தினார்.

மெசியாவைக் குறித்த எதிர்பார்ப்புகளோடு இறைமக்கள் இருந்த நேரத்தில் மெசியாவின் தன்மைகளை (துன்புறும் ஊழியர்) இறைவாக்குகள் வழியாகக் கற்பித்தார்.

தம் ஒரே மகனை உலகின் மீட்புக்காகக் கையளித்து “இருக்கின்றவராக இருக்கின்றவர் நானே” எனத் தம்மை வெளிப்படுத்தினார்.

காலங்கள் மாறலாம், நம்பினோர் கைவிடலாம், ஆனால் கடவுள் என்றென்றும் மாறாதவர்; துன்புறும் மக்களோடு தம்மை அடையாளப்படுத்துகிறவர். மலா 3:6 இல், கடவுள் “யாக்கோபின் பிள்ளைகளே, ஆண்டவராகிய நான் மாறாதவர். அதனால் தான் நீங்கள் இன்னும் அழியாதிருக்கிறீர்கள்” என்கிறார். என்றென்றும் மாறாதவராக, இருக்கின்ற கடவுளிடம் நம்மை ஒப்படைப்போம் (திபா 46:1)

2. நம் நடுவில் இருக்கின்றவர்:

கடவுளை எங்கே காணலாம் என்ற தேடல் மனிதர்களிடம் இருந்து கொண்டே இருக்கின்றது. கடவுள் குறிப்பிட்ட இடங்களில் தான் இருக்கின்றார் எனப் புனிதத் தலங்களை நோக்கி எதிர்பார்ப்புகளோடு பயணம் மேற்கொள்ளும் மனிதர்களை அன்று மட்டுமல்ல, இன்றும் காண முடிகிறது.

பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில், உடன்படிக்கைப் பேழை இருக்குமிடத்தில் கடவுளின் உடனிருப்பு இருப்பதாக இஸ்ரயேலர் நம்பினார்கள் (1 சாமு 4:1; 2 சாமு 6:10; 1 அர 8:1). யோசவா தலைமையில் அவர்கள் காணானுக்குள் நுழையும்போது உடன்படிக்கைப் பேழையை உடன் வைத்திருந்ததைக் காணலாம் (யோச 3:5; 6:6). இஸ்ரயேலர் கடவுளின் பிரசன்னம் தங்கள் முன் செல்வதற்கு (விப 3:14) அடையாளமாக உடன்படிக்கைப் பேழையை உடன் வைத்திருந்தனர். இது எப்போதும் கடவுளின் பிரசன்னம் அவர்களோடு இருக்கின்றது என்னும் நம்பிக்கையில் பலப்பட காரணமாய் அமைந்தது.

கடவுள் நம்மோடு இருக்கின்றவர் என்பதைத் தம்முடைய மகனை உலகிற்கு ஈவாக அளித்ததன் வாயிலாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. “. . . இம்மானுவேல் எனப் பெயரிடுவர். . . இம்மானுவேல் என்றால் கடவுள் நம்முடன் இருக்கிறார் என்பது பொருள் (மத 1:23) என்னும் திருவசனத்தின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

இருக்கின்றவராக இருக்கின்ற கடவுளைக் கண்டுகொள்ள இரு அனுகுமுறைகள் உள்ளன. பழைய ஏற்பாட்டின் அனுகுமுறை ‘Centripetal’ என்பதாகும். அதாவது கடவுளின் இருப்பிடத்தைத் தேடி மக்கள் சென்றனர். புதிய ஏற்பாட்டின் அனுகுமுறை ‘Centrifugal’, அதாவது கடவுள் மைய நிலையிலிருந்து விளிம்புநிலையிருந்த மனிதரைத்

தேடி வந்தார். கடவுளைத் தேடிச் சென்ற சமூகம் பழைய ஏற்பாட்டுச் சமூகம். ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டில் இயேசு கிறிஸ்துவின் வாயிலாகக் கடவுள் தம் மக்களைத் தேடி வந்தார். இதைத்தான் “இழுந்துபோனதைத் தேடி மீட்கவே மாணிட மகன் வந்திருக்கிறார்” என்று ஆண்டவர் உரைத்தார் (ஹை 19:10).

நாம் கடவுளின் திருவுளம் அறிந்து அதை நிறைவேற்றுவதே உடன்படிக்கையின் சிறப்பு. அதுவே நம் இறைவேண்டலாகவும் இருக்க வேண்டும்.

பகைவர்கள் (செப் 3:15), துன்பம் (வ 8), அவமானம் (வ.19) இவையே இஸ்ரயேலருக்கும் பெரும் சவாலாய் விளங்கின. அவர்கள் நடுவே பகைவர்கள் குடியிருந்து, அவர்களைத் துன்புறுத்தி அவமானப்படுத்தி வந்தனர். இச்சுழுவில் செப்பனியா இறைவாக்கினர் வழியாக கடவுள் உரைக்கின்றார், “ஆண்டவர்... உன் பகைவர்களை அப்புறப்படுத்தினார்: இஸ்ரயேலின் அரசராகிய ஆண்டவர் உன் நடுவில் இருக்கின்றார் (செப் 3:15). கடந்த ஆண்டு, பெருந்தொற்று, பேரிடர்கள், வேலைவாய்ப்பின்மை, பொருளாதார நெருக்கடி இவைகளின் நடுவே நாம் வாழ்வை நடத்தி வந்திருக்கின்றோம். இப்புதிய ஆண்டில் கடவுள் நமக்கு வழங்கும் வாக்குறுதி, நம் நடுவில் அவர் இருக்கின்றார் என்பதாகும்.

3. தீமைக்கு விலக்குகிறவராக இருக்கின்றார்:

தீயினைப் போலத் தீமையின் செயல்பாடுகள் வேகமாகப் பரவக் கூடியவை. எடுத்துக்காட்டாக, நிலங்களில் விவசாயம் செய்யும்போது உன்மையான பயிரைக் காட்டிலும் களைகள் தாம் வேகமாக வளருவதைக் காணமுடியும். ஆனால் களைகளைத் தொடக்கத்திலேயே கிள்ளி ஏற்ந்து விட்டோமெனில் வினையும் பயிருக்குச் சேதம் குறைவு. தீமையானவைகளை நாம் விரும்புவதில்லை ஆனால் நன்மைக்குப் பதில் தீமையினை நாடுவதற்குக் காரணம் நமக்குள் வாசமாயிருக்கிற பாவம் என்று பவுலடிகளார் உரோ 7:19,20 இல், “ஆதலால் நான் விரும்புகிற நன்மையைச் செய்யாமல், விரும்பாத தீமையையே செய்கிறேன். நான் விரும்பாததைச் செய்கிறேன் என்றால், அதை நானாகச் செய்யவில்லை; என்னில் குடிகொண்டிருக்கும் பாவமே செய்கிறது” என்கிறார்.

ஆகையால், நன்மைக்குக் காரணராயிருக்கின்ற கடவுளின் உடன்படிக்கைக்கு நம்மை உட்படுத்துவோம். தீமையான செயல்களுக்கு உடன் படாமல் இறைவேண்டலோடு தினமும் பயணிப்போம். நன்மையானதைச் செய்யும் விருப்பத்தையும், தருணத்தையும் கடவுளே அளிக்கின்றார். அவர் அருளும் நன்மைகளை ஒருவரும் ஒருக்காலும்

தடைசெய்ய இயலாது. யாக் 1:17இல் “நல்ல கொடைகள் அனைத்தும், நிறைவான வரமெல்லாம், ஒளியின் பிறப்பிடமான விண்ணகத் தந்தையிடமிருந்தே வருகின்றன. அவரிடம் எவ்வகையான மாற்றமும் இல்லை; அவர் மாறிக்கொண்டிருக்கும் நிழல் அல்ல” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே திருமறை சார்ந்து நன்மை என்றால் என்ன என்பதே நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்,

பழைய ஏற்பாட்டில் கூறப்பட்டுள்ளபடி, “ஓ மாணிடா, நல்லது எது என அவர் உனக்குக் காட்டியிருக்கின்றாரே! நேர்மையைக் கடைப்பிடித்தலையும், இரக்கம் கொள்வதில் நாட்டத்தையும், உன் கடவுளுக்கு முன்பாகத் தாழ்ச்சியோடு நடந்துகொள்வதையும் தவிர வேறு எதை ஆண்டவர் உன்னிடம் கேட்கின்றார்.” என்னும் இவ்வசனத்தில் நன்மையைக் குறித்து மிகத் தெளிவாக விளக்குகின்றார்.

அன்றாட வாழ்வில் நன்மைக்கும் தீமைக்கும் ஓயாத போட்டி உள்ளது. சில வேளைகளில் தீமையானது வெற்றியடைவது போலத் தோன்றலாம் ஆனால், நன்மையின் செயல்கள் நிலைத்து நிற்கும். நோபல் பரிசுபெற்ற பேராயர் பெட்ஸ்மாண்ட் டுட்டு, “தீமையைக் காட்டிலும் நன்மை ஆற்றல் உடையது; இருளைக் காட்டிலும் ஒளி ஆற்றல் உடையது; மரணத்தைக் காட்டிலும் வாழ்வு ஆற்றல் உடையது” என்கிறார்.

23 ஆம் திருப்பாடல் 6 ஆம் வசனத்தில், “உன்மையாகவே என் வாழ்நாள் எல்லாம் உம் அருள்நலமும் பேரன்பும் எனைப் புடைசூழ்ந்துவரும்; நானும் ஆண்டவரின் இல்லத்தில் நெடுநாள் வாழ்ந்திருப்பேன்” என்கிறார் திருப்பாடலாசிரியர். இப்புதிய ஆண்டின் அனைத்து நாள்களிலும் அருள்நலமும் பேரன்பும் நம்மைப் பின்தொடர்வதற்குக் கடவுளின் கரத்தில் நம்மை ஒப்படைப்போம்.

இறையாசி என்றும் உங்களில் தங்குவதாக!

இனிய புத்தாண்டு நல்வாழ்த்துக்கள்!

பேரருள்திரு. அறிவர். A.R. செல்லையா
பேராயர்

03-01-2021

கிறிஸ்துப் பிறப்புக்கும் மீன்வரும் இரண்டாம் நூயிறு

விடுதலைக்கான திருவெளிப்பாடு

REVELATION FOR LIBERATION

எசா 61:1-11

திபா 76

திவெ 5:1-10

லூக் 4:16-21

“... நீங்கள் கேட்ட இந்த மறைநூல் வாக்கு இன்று நிறைவேற்றிற்று” (லூக் 4:21).

விடுதலைக்காக ஏங்கி நிற்கும் மானுடம், தங்களுக்கு விடுதலை அருஞூபவரை அறிய இயலாத சூழலில், விடுதலையாளரை மக்கள் அறியச் செய்தல் அவசியம். ‘வெளிப்பாடு’ என்பது மறைந்திருப்பதை வெளிக்கொண்டுவருதல், அறிய இயலாதிருப்பதை அறியச் செய்தல் எனலாம். திருவெளிப்பாடு என்பது கடவுள் தம்மை வெளிப்படுத்தியதைக் குறிக்கும். கடவுளைப் பற்றிய அறிவுக்கும் கடவுள் மீதான நம்பிக்கைக்கும் கடவுளின் திருவெளிப்பாடு மிகவும் இன்றியமையாததாகும். மனுக்குல மீட்புக்காகக் கடவுள் மானிடர் மத்தியில் மனிதராகத் தம்மை வெளிப்படுத்தினார். இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்வும், திருப்பணியும், பாடுமரணமும், உயிர்த்தெழுதலும் மானுட விடுதலைக்கான (மீட்புக்கான) கடவுளின் செயல்பாடுகளாகவே அறியப்படுகின்றன. கிறிஸ்துவின் மாதிரியை அடிப்படையாகக் கொண்டு தனி நபர்கள், இயக்கங்கள், நாடுகள் விடுதலைக்கான போராட்டங்களை முன்னிறுத்தி வெற்றி கண்டுள்ளன. மானுட விடுதலைக்காக மானிடராகத் தம்மை வெளிப்படுத்திய, கடவுளின் மனுஉருவேற்பைக் கொண்டாடி மகிழ்ந்திருக்கும் சூழலில், திருமறை வழியே கடவுளின் திருத்திட்ட நிறைவேறுதலாகிய “‘விடுதலைக்கான’ கிறிஸ்துவின் (மேசியா: அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்) வெளிப்பாடு குறித்து சிந்திக்க முற்படுவோம்.

1. ஆவியானார் வெளிப்படுத்தும் கிறிஸ்துவால் விடுதலை:

(எசா 61:1-11)

எசாயா இறைவாக்கு நூலின் நிறைவுப் பகுதியாகிய 56 முதல் 66 அதிகாரங்கள் உள்ளடங்கிய பகுதி, 3-ஆம் எசாயாவால் கி.மு. 6-ஆம் நூற்றாண்டின் பிறபகுதியில் எழுதப்பட்டது எனக் கருதப்படுகிறது. இப்பகுதியில் வரும் 61-ஆம் அதிகாரத்தில் இறைவாக்கின் நிறைவேறுதலாய், இயேசு கிறிஸ்து தம்மை முன்னிறுத்தியதை லூக் 4:16 முதல் உள்ள வசனங்களில் நாம் அறிய முடிகிறது. தரித்திரர், இருதயம் நொறுங்குண்டவர்கள், சிறைப்பட்டவர்கள் முதலிய சமூகத்தின் அனைத்துத் தரப்பினர்களும் வாழ்வின் துன்பச் சூழலில்

அகப்பட்டிருந்தாலும் விடுதலை உண்டு என்பதனை இப்பகுதி கூறுகிறது. இப்பகுதியில் ஆவியாரின் செயல்பாடுகள் விடுதலையை அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்பதையும் ஆவியார் தம்மில் உறைந்திருப்பதையும், விடுதலைப் பணிக்கு என தாம் அருள்பொழிவு செய்யப்பட்டுள்ளேன் என்றும் இறைவாக்கினரின் வார்த்தைகள் தம்மில் நிறைவேறியது என்றும், இயேசு கிறிஸ்து கூறுவதன் மூலம் ஆவியாரை வெளிப்படுத்தி, தூய ஆவியாரின் செயல்பாட்டைத் தம்முடைய செயல்பாடாகவும் அறிக்கையிடுவதை உணர முடிகிறது. “குமாரன் உங்களை விடுதலையாக்கினால் மெய்யாகவே விடுதலையாவீர்கள்” (யோவா 8:36) என்ற கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளும் “ஆண்டவரின் ஆவியார் எங்கேயோ அங்கே விடுதலையும்ண்டு” (2கொரி 3:17) என்னும் பவுலத்யாரின் வார்த்தைகளும் ஆவியாரை வெளிப்படுத்தும் கிறிஸ்துவால் விடுதலை என்பதனைத் தெளிவுப்படுத்துகிறது.

2. ஆட்டுக்குட்டியானவராய் வெளிப்படும் கிறிஸ்துவினால் விடுதலை :(திவெ 5:1-10)

திருவெளிப்பாட்டில் யோவானுக்கு இயேசு கிறிஸ்து ஆட்டுக்குட்டியானவராய் வெளிப்படுத்தப்படுகிறார். மூடப்பட்டிருக்கிற புத்தகம்: இந்தப் புத்தகம் திவெ 3:5; 3:8; 20:12; 21:27 முதலிய இடங்களில் கூறப்பட்டுள்ள புத்தகத்திற்கு இணையானது அல்ல. ஆனால் மனித வரலாற்றை முழுமையாக அறிந்துகொள்ள இப்புத்தகம் பயன்படும். ஆனால் இது முடி முத்திரையிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலுள்ள செய்தி மற்றவர்கள் அறிய முடியாதபடிக்கு அடைப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் புத்தகத்திற்கு விடுதலை உண்டோ? எனத் திறக்கவோ, பார்க்கவோ, படிக்கவோ முடியாத நிலையில் யோவான் கதறி அழுகின்றார். ஏனெனில் இப்புத்தகத்தில் மனிதக்குலத்திற்கான கடவுளின் வாக்குறுதிகளும், அவருடைய நோக்கங்களும், அவரது மீட்பின் திட்டங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. இதனை எவராலும் திறக்க இயலாது, இதன் உள்ளடக்கத்தை அறிவிக்க எவரும் இல்லை, இறைவனின் திட்டம் வெளிப்படுத்தப்படாமல் முடி மறைக்கப்பட்டிருந்தால் உலகின் கொடுமைகள் அதிகரித்து, அழிக்க இயலாத்தாகி விடுமே. துன்பங்கள் மாறும் என்னும் நம்பிக்கையை மனுக்குலம் பெற இயலாமல் போய் விடுமே என யோவான் தேம்பி அழுகிறார். அப்பொழுது மூப்பர்களில் ஒருவர், அழாதே என யோவானைத் தேற்றி, “ழூதகுலச் சிங்கமும், வேருமானவர் வெற்றி பெற்றார்” (வ. 5), மேசியா வெற்றி கொண்டு விட்டார் என்ற செய்தியைக் கூறுகிறார். மூப்பரால் அறிவிக்கப்பட்ட வல்லமையுள்ள, மகிழ்மையுள்ள மேசியாவின் சாயலைக் காணும்படி முழுஞ்சிர்பார்ப்புடன்

யோவான் இருந்தபோது, அடிக்கப்பட்டிருந்த ஆட்டுக்குட்டியைக் காணுகிறார். அதாவது பாடுபடும் மக்களின் பிரதிநிதியாய் அடிக்கப்படத்தக்கவராயிருந்தும் புத்தகத்தைத் திறக்கும், புத்தகத்தின் செய்தியை விடுவிக்கும் ஆற்றல் மிக்கவராய் கிறிஸ்து வெளிப்படுகிறார். வாழ்வின் துன்ப துயரங்களில் என்ன நடக்கும்? எப்படி ஆகும்? என்னும் கேள்விகளோடு நாம் அங்கலாய்க்கும் போது கிறிஸ்து நமது கேள்விகள், தூக்கங்களிலிருந்து நம்மை விடுவிக்க அடிக்கப்பட்ட வண்ணமாயிருக்கிற ஆட்டுக்குட்டியாய் வெளிப்படுகிறார்.

3. ஆண்டவராய் வெளிப்பட்ட கிறிஸ்துவினால் விடுதலை:

(லாக் 4:16-21)

பொதுவாக யூதத் தொழுகைக் கூடங்களில் வழிபாட்டு வேளையின்போது, இச் 6:4-இல் காணப்படும் ‘பெஷமா’ வை ஒதுவர். பின்னர் குறிப்பிட்ட திருச்சட்ட நூலின் பகுதி (பாராஷா) வாசிக்கப்படும். அதன் பின்னர் ஏதாவது ஒரு இறைவாக்கினர் நூலின் பகுதி (ஹப்தாரா) வாசிக்கப்படும். தொழுகைக்கூடத்தலைவர் வாசிக்கப்பட்ட இரண்டு பகுதிகளுக்கும் அல்லது ஏதாவது ஒரு பகுதிக்கு விளக்கம் அளிப்பார். குருவினுடைய ஜெபத்துடனும், ஆசீர்வாதத்துடனும் தொழுகை நிறைவு பெறும். இப்பகுதியை வாசிக்கும் பணியை ஒரு குறிப்பிட்ட நபரே செய்ய வேண்டியதில்லை. தொழுகைக்கூடத்தலைவர் தெரிந்தெடுக்கும் எவரும் இப்பணிவிடையை நிறைவேற்றலாம். இச்சமயத்தில் தொழுகைக்கூடத்தலைவர் இயேசு கிறிஸ்துவை இப்பணிவிடையை நிறைவேற்றும்படி தெரிந்தெடுத்திருக்கலாம். எனவே இயேசு எழுந்து நின்றார் (வ.16). அப்பொழுது எசாயா இறைவாக்கு நூல் அவரிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டது. இயேசு கிறிஸ்து எசாயா 61-ஐ வாசித்து விட்டு, உங்கள் காதுகள் கேட்க இந்த வேதவாக்கியம் இன்றைய தினம் நிறைவேறியது (வ.21) என்றார். ‘நாசரேத்தூர் சாசனம்’ எனத் திருமறை அறிஞர்களால் அழைக்கப்படும் இப்பகுதி “இயேசுவே ஆண்டவர்” என்பதையும் ஆண்டவராய் வெளிப்பட்ட கிறிஸ்துவினால் விடுதலை உண்டு என்பதையும் தெளிவாக உணர்த்துகிறது. அனைத்துத் தரப்பினரும் ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் விடுதலை/மீட்பு பெறுவர் என்பதனை இப்பகுதியில் தெளிவாக அறிய முடியும். இயேசுவை யோசேப்பின் குமாரன் (வ. 22) என மட்டுமே அறிந்து வைத்திருந்த மக்கள், அவரே ஆண்டவர் என அறியவும் இந்திக்ஷவு உதவியது. ஆண்டவர் (LORD) என்னும் வார்த்தைக்குக் கிரேக்க மொழியில் ‘Kyrios’ என்னும் வார்த்தை பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது “ஆண்டு கொள்ளுகிறவர்”, “எல்லாவற்றிற்கும் அதிபதி”, “உரிமையாளர்” என்னும் பொருள்படும். திருமறையில் ஆண்டவர் என்னும் அடைமொழி

பலருக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சாராள் ஆபிரகாமை ஆண்டவர் என அழைத்தார் (பேது 3:6). எனினும் இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு இப்பெயர் மிக அழுத்தமாக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. தீப 2:26; 1திரமா 6:15; பிலி 2:10,11; உரோ 10:9 முதலிய பகுதிகளில் இதனை உணர முடியும்.

மக்களின் மீட்புக்காக, விடுதலைக்காக உலகில் வந்த இயேசுவைக் கிறிஸ்து என மக்கள் அறியாத சூழலில் அவரே விடுதலை அருள்பவர் என்னும் செய்தி வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. ஆவியாரை வெளிப்படுத்தும் கிறிஸ்துவால், ஆட்டுக்குட்டியானவராய் வெளிப்படும் கிறிஸ்துவால், ஆண்டவராய் வெளிப்பட்ட கிறிஸ்துவால் அருளப்படும் விடுதலையை, இவ்வாண்டிலும் வாழ்வின் எல்லாக் காலங்களிலும் நம் ஒவ்வொருவருடைய வாழ்விலும் அனுபவிக்க இறைவன் அருள்புரிவாராக. கிறிஸ்துவை விடுதலை அருஞுபவராய்க் காட்டுவோம். நாமும் விடுதலையின் கருவிகளாய் வாழ்வோம். இறைவனின் திருப்பெயர் நம்மால் மாட்சி பெற்றட்டும்.

அருள்திரு. M. இம்மானுவேல் கின்சன்பெல்

என்னுடைய அன்பில் நிலைத்திருங்கள்; மிகுந்த கனிகளைக் கொடுப்பீர்கள்

(ABIDE IN MY LOVE AND YOU SHALL BEAR MUCH FRUIT)

யோவா 15:1-17

ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சீடர் களுள் மற்ற எல்லாரையும் விட நீண்ட காலம் வாழ்ந்தவர் தூய யோவான் ஆவார். தனது முதிர்வயதிலும் கூட எப்போதும் அருள்ளையாற்றிக் கொண்டே இருந்தார். அவ்வருள்ளைகளில் அவர் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டே இருந்தது. “குழந்தைகளே, ஒருவரிலொருவர் அன்பாய் இருங்கள்” (Little children, love one another) என்பதாகும். விசுவாசிகள் பல முறை தூய யோவானிடம் வந்து, நீங்கள் ஆண்டவரோடு இருந்திருக்கிறீர்கள் அல்லவா! எனவே அவர் சொன்னவற்றையும் செய்தவற்றையும் குறித்து இன்னும் விளாக்கமாக எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள் எனக் கேட்டபோது, தூய யோவான் மீண்டும் மீண்டும் அவர்களுக்குச் சொன்னது: “குழந்தைகளே, ஒருவரிலொருவர் அன்பாய் இருங்கள். அதைவிட மேலானது ஒன்றுமில்லை” (Little children, love one another. There is nothing more) என்பதாகும். யோவான் 3:16ஐ அடிப்படையாக வைத்து, ஆண்டவர் செய்த எல்லாவற்றையும் ஒற்றை வார்த்தையில் சொல்ல வேண்டுமானால் “அன்புகூர்ந்தார்” எனலாம்.

ஆண்டவரோடிருந்து இறையன்பைச் சுவைத்த யோவான், நற்செய்தி நூலிலும், திருமுகங்களிலும் இறையன்பையும், நாம் ஒருவர் மற்றவரிடம் கொண்டிருக்க வேண்டிய அன்பையும் குறித்து விளாக்கமாகப் பதிவு செய்துள்ளார். குறிப்பாக, யோவான் நற்செய்தி நூல் 15 ஆம் அத்தியாயத்தில், இயேசு கிறிஸ்து தம்மை உண்மையான திராட்சை செடியாய் உருவகப்படுத்திக் கற்பித்ததை எடுத்துரைக்கின்றார். உண்மையான திராட்சைச் செடியாகிய இயேசு கிறிஸ்துவில், கிளைகளாகிய நாம் நிலைத்திருந்து மிகுந்த கனிகளைக் கொடுக்க வேண்டும். ஆண்டவரின் அன்பில் நிலைத்திருப்பதே மிகுந்த கனிகளைக் கொடுப்பதற்கான வழிமுறையாகும்.

கிறிஸ்தவ ஒன்றிப்புக்கான வார இறைவேண்டல் 2021, “என்னுடைய அன்பில் நிலைத்திருங்கள்; மிகுந்த கனிகளைக் கொடுப்பீர்கள்” (யோவா. 15:1-17) (Abide in my love and you shall bear much fruit) என்னும் கருப்பொருளில் கொண்டாடப்படுகின்றது. அனைத்து அன்புக்கும் ஆதாரமாகத் திகழும் கிறிஸ்துவில் நிலைத்திருந்து இப்புதிய ஆண்டில் மிகுந்த கனிகளைக் கொடுக்க வார இறைவேண்டல்கள் வாயிலாகக் கடவுள் நமக்கு அருள்செய்வாராக!

அருள்திரு. J. நேச ரிரின்ஸ்

கடவுளால் அழைக்கப்பெற்றிருக்கிறோம்

CALLED BY GOD

தொநூ 12:1-4

யோவா 1:35-51

“நீங்கள் என்னைத் தேர்ந்துகொள்ள வில்லை; நான் தான் உங்களைத் தேர்ந்துகொண்டேன்” (யோவா 15:16).

“கடவுளின் அழைப்பு என்பது தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற சிலருக்கானது மட்டுமன்று; அது ஒவ்வொருவருக்குமானது. மேலும் கடவுளின் அழைப்புக்கு நான் செவிசாய்க்கிறேனா? இல்லையா? என்பது எனது செவிகளின் கேட்கும் திறனைப் பொறுத்தது அன்று; மாறாக எனது ஆன்மிக மனப்பாங்கைப் பொறுத்தாகும்” என்கிறார் ஆஸ்வால்ட் சேம்பர்ஸ். சீட்துவ வாழ்வ என்பது ஆண்டவரின் அழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். இயேசு கிறிஸ்து தம் பணிவாழ்வின் தொடக்கத்தில் தம் சீடர்களுக்கு விடுத்த அழைப்பு. “என்னைப் பின்பற்றுங்கள்” என்பதாகும். இவ்வழைப்பு சீடர்களின் விருப்பத்தின் பேரிலோ அல்லது அவர்களின் தகுதியை அடிப்படையாகக் கொண்டோ தரப்பட்டதன்று; இது இறையருளால் வழங்கப்படுகின்ற ஒன்றாகும். பணிவிடை புரிவதற்கான கடவுளின் அழைப்பு, நம் வாழ்வை மட்டும் மைய்யப்படுத்தியதோ, முதன்மைப்படுத்தியதோ அல்ல; பிற மனிதர்களின், அனைத்துப் படைப்புகளின் நலம் நாடும் நோக்கத்தில் அவ்வழைப்பு நமக்கு அருளப்பட்டுள்ளது. கடவுள் ஆபிராமுக்கும், இயேசு கிறிஸ்து தம் சீடர்களுக்கும் தந்த அழைப்பு. அத்தகையை நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதுதான். அவற்றின் சிறப்பைத் தியானிப்போமாக.

1. ஆசியாகத் திகழ்வதற்கான அழைப்பு :

நம் வாழ்வின் பயணத்தில் பல்வகை சூழல்கள் மற்றும் மானிடரைச் சந்திக்கும். சில சந்திப்புகள் நமைச் சிந்திக்க வைக்கும், சில சந்திப்புகள் நமை வருந்தச் செய்யும், சில சந்திப்புகள் நமைத் திருந்தச் செய்யும். தொடக்க நாலின் 12-ஆம் அதிகாரத்தில் ஆபிரகாமின் பற்றுறுதிப் பயணம், இறைவரோடுள்ள சந்திப்பில் தொடங்குகின்றது. இப்பயணம் ஆபிரகாமின் வாழ்வில் புதிய பாதையில் பயணிக்க வழிகாட்டுகின்றது. புதிய காட்சியோடு, ஆசிகளைப் பகிர்ந்து வாழ இறைவரால் அறைக்குவல் கொடுக்கப்பட்ட பற்றுறுதி வாழ்வின் பயணம். இறைவரின் அழைப்பிற்கு ஆபிரகாம் கீழ்படிந்து இறைவரோடு பயணிக்கும் இனிய பயணம்.

ஆபிரகாம் பயணம் ‘செல்’ (12:1) என்ற இறைச் சத்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து, ‘உன் நாடு’, ‘உன் தந்தை வீடு’, ‘உன் இனம்’, ‘உன் செல்வம்’ என அனைத்தையும் துறந்து பயணிக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனையுடன் தொடங்குகின்றது. ஆபிராம் தன் சுய விருப்பங்களைக் களைந்து, இறைவிருப்பம் நிறைவேற்ற தன்னை இறைவர் கரத்தில் அர்ப்பணிக்கின்றார்.

ஆபிராமிற்கு தரப்படும் அழைப்பு ‘கூட்டை விட்டு வெளியே வா’ என்ற அறைகூவல். ஆகும் (God calls Abram to move out from comfort zone). அமைதியின் உறைவிடத்திலிருந்துதொடங்கிய அவரது பயணம், அலைகள் நிறைந்த பாதையினாடே முட்கள் நிறைந்த சாலைகளினுடே பயணித்தது. இறைவர் அவரை ஆழங்கனாக்கு அழைத்துச் செல்கிறார். ‘தாம் எங்கே போக வேண்டும் என்று தெரியாதிருந்தும் அவர் புறப்பட்டுச் சென்றார்’ (எபி 11:8). ஆபிராம் இறைவர் மீது கொண்ட ஆழமான பற்றுறுதி அவரைப் பிறருக்கு ஆசியைப் பகிரும் கருவியாக மாற்றுகின்றது. பரிச்சயமான, பழக்கமான இடத்தை விட்டு வெளியே அழைத்து ‘உலகின் மக்களினங்கள் அனைத்தும் உன் வழியாக ஆசி பெறும்’ என்பது (தொநூ 12:3) பகிர்வின் உயர் பண்பிற்கு அவர் வாழ்வு மாற்றப்படுகின்றது என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆபிராம் தன்னை அழைத்தவரை முற்றிலும் அறிந்தபடியால், அவர் தாமே தஞ்சமென்று தன்னை அர்ப்பணிக்கின்றார். உலகனைத்திற்கும் ஆசியாகத் திகழ்கின்றார்.

ஆபிராம் தன் கடந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் அனைத்திற்கும் இறைவரே ஆதாரம் என்பதைப் புரிந்து, இறைவரிடம் தன்னைத் தருகின்றார். நம்பிக்கை கொண்ட ஆபிராம் பெற்ற அதே ஆசியில், நம்பிக்கை கொள்வோரும் பங்கு பெறுவர் (கலா 3:9). நாமும் அத்தகைய ஆசிகளின் பங்காளிகளாகி பிறருக்கு ஆசியாக வாழ வேண்டுமென்பதே இறைவிருப்பம். (உரோ 4:5) நாமும் நம் வாழ்வின் பயணத்தில் இறைவனை அண்டிக் கொள்ளும் போது, நம் வாழ்வும் பணிகளும் நம் உடன் வாழும் அனைவருக்கும் ஆசியாக மாறும்.

2. ஆண்டவரைப் பின்பற்றுவதற்கான அழைப்பு :

காற்று அடிக்கும் திசையில் பட்கைச் செலுத்தி பயணம் மேற்கொள்வது மனிதப் பண்டு. ஆனால் இறைவர் எதிர் காற்றினுடேயும், எதிர்பாராத் திருப்பங்களையும் ஏற்படுத்தி வாழ்வின் பயணத்தை மாற்ற வல்லவர். யோவான் நற்செய்தி நூல் இறைமகன் இயேசு கிறிஸ்து சீடர்களை அழைத்து அருள்பணியில் பங்காளிகளாக இணைத்ததைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இறைப்பணியில் சீடர்கள் எவ்வித மறுப்பும்,

நிபந்தனையுமின்றி உண்மையை அறிந்து உணர்ந்தவுடன் இயேசுவின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிச் செல்ல அர்ப்பணித்த நிகழ்வு அழகாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

யோவான் 1:35-51 வரை உள்ள பகுதியில், தேட்லோடு நின்றவர்கள் மேசியாவைக் கண்டு கொண்டார்கள். சீடர்களின் தேடலைப் புரிந்து கொண்டவர் “என்ன தேடுகிறீர்கள்?” என வினவுகிறார் (யோவா 1:38). வினவியதோடு விடவில்லை, “வந்து பாருங்கள்” என அறைக்கூவல் கொடுத்து உடன் அழைத்துச் செல்கிறார். வந்தவர், பார்த்தவர் ‘மேசியாவைக் கண்டோம்’ என்று பறைசாற்றுகின்றனர் (யோவா 1:41). “என்னைப் பின்பற்றி வா” என (யோவா 1:43) என பிலிப்புவிற்கு அறைக்கூவல் கொடுத்து அழைத்தவர், அவரைக் கருவியாக்கி எதிர்பார்த்த மேசியா வந்து விட்டார், “வந்து பாரும்” என்று நத்தனியேலுக்கு அறைக்கூவல் கொடுத்து அவரையும் இயேசுவின் அடிச்சுவட்டில் நடைபயிலச் செய்தார்.

தேட்லோடு நின்றவர்களின், மேசியாவைக் கண்ணார கண்டவர்களின், இறை சத்தத்திற்குக் கீழ்படிந்தவர்களின் வாழ்வின் பயணம் மாறுகின்றது. புதிய திசை நோக்கிப் பயணிப்போம் என்று தீர்மானம் செய்கின்றார்கள். இயேசுவோடு பயணிப்போமென்று உறுதி ஏற்கின்றார்கள். இறைவனின் அருள்பணியில் பங்காளிகளாக இனைகின்றார்கள். இறைவனின் விருப்பம் நிறைவேற்றும் போது, இறைவரே நம் வாழ்வின் பயணத்தை மாற்றுகின்றார். சாதாரணமானவர்களையும், அசாதாரண மனிதர்களாக மாற்றுகின்றார். வாழ்வின் இறுதிவரை நாம் அனைவரும் பயணிகள், வழிப் போக்காகள், விண்ணகம் நோக்கிப் பயணிக்கும் பயணிகள் (ஏபி 11:13-16, 1பேது 1:17; 2:11). இப்பயணத்தில் ஆபிராம் போன்று இறைவழியில் நடப்போம், சீடர்களைப் போன்று இயேசுவின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றுவோம். இறைவன் நம் வாழ்வின் பயணத்தில் உலகிற்கு ஆசியாக, அசாதாரண செயல்களை நிறைவேற்றுபவர்களாக நம்மை மாற்றுவார்.

அருள்திரு. C. கிள்டன் தயானந்த்

உள்ளான மனிதனில் முதிர்ச்சியடைதல்

MATURING INTERNALLY

எபே 3:14-21

ஹாக் 2:41-52

“நான் உங்களோடு இணைந்து இருப்பது போல நீங்களும் என்னோடு இணைந்து இருங்கள்” (யோவா 15:4).

முதிர்ச்சியின் பாதையில் நம் உள்ளங்கள் கிறிஸ்துவில் பண்படும்போது அன்பு வாழ்வின் ஆதாரமாக மாறுகிறது. கிறிஸ்து காட்டிய முதிர்ச்சி வாழ்வின் உயர் பண்புகள் நம்மில் வெளிப்படும். முதிர்ச்சிக்கு நேரான பாதையில் ஒரு குழந்தை சமூக (Social), உடல் சார்ந்த (Physical), அறிவார்ந்த (Intellectual), அழகுணர்ச்சி சார்ந்த (Aesthetic), உளவியல் ரீதியாக (Psychological) எனப் பல பரிமாணங்களில் வளர வேண்டும். அதுவே முதிர்ச்சியை நோக்கிய முழுமையான வளர்ச்சி எனலாம். எபே 3:18,19இல் கடவுளின் முழுநிறைவை நாம் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வழியை, தூய பவுலார் கற்றுத் தருகின்றார். அதைக் குறித்துத் தியானிப்போம். நமது உள்ளில் கிறிஸ்து குடிக்கொண்ட உள்ளம் வலுப்பெறும் போது, அன்பென்னும் ஆணி வேர் வாழ்வில் அடித்தளமாக மாறுகிறது.

1. அன்பே முதிர்ச்சிக்கு ஆதாரம் : (எபே 3:16,17)

விண்ணகத்திலும் மன்னைகத்திலும் உள்ள முழுக் குடும்பத்திற்கும் தந்தையாகிய இறைவரிடம் தூய பவுலார் ஏற்றுக்கும் மன்றாட்டில், முதிர்ச்சிக்கு நேரான பாதையில் ‘உள்ளத்திற்கு வல்லமையும், ஆற்றலும் தம் தூய ஆவி வழியாகத் தந்தருள்வாராக’ (எபே 3:16) என்கிறார். நம் உள்ளம் வலுப்பெற்று இறை நம்பிக்கையில் வேர்கொண்டு வளர ஆண்டவரை வேண்டுகிறார். இவ்வேண்டுதலில் நம் உள்ளம் கிறிஸ்துவில் வலுப்பெறும் போது, கிறிஸ்து நம் உள்ளங்களில் குடிக்கொள்ளும்போது அன்பு நம் வாழ்வின் ஆதாரமாக மாறும். இவ்வள்ளின் பிரமாணம் நம் உள்ளத்தில் பிரவாகித்து வரும்போது, உள்ளான இயல்பு புதிதாக்கப்படும் (2கொரி 4:16) என்கிறார்.

முதிர்ச்சியை நோக்கிய முயற்சியில் உள்ளான மனிதன் பண்பட கிறிஸ்துவே நம் உள்ளத்தில் வாழ வேண்டும். அவ்வாறு அவர் நம் உள்ளில் வாழும் போது அன்பே வாழ்வின் ஆதாரமாகத் திகழும். உறவு நிலைகளில் பகைமை, பொறாமை, பிரிவினை போன்றவை மறைந்து ஒப்புரவும் அமைதியும், நலவாழ்வும் உருவாகும். நம் உள்ளில் குடிக்கொண்டிருக்கும் அன்பு விட்டுக்கொடுக்கும், ஏற்றுக்கொள்ளும், உறவு நிலைகளின் தேக்க நிலையைச் சரிசெய்யும்.

திருமறையில் ஆண்டவர் அன்புள்ளவர், இரக்கம், பரிவு, நம்பிக்கை, மன்னிப்பு. எல்லாம் காட்டி பேரன்பு செய்பவர், சினம்கொள்ளத் தயங்குபவர், அவர் கொடுமையையும், குற்றத்தையும் மன்னிப்பவர் (விப 34:8). எனப் படிக்கிறோம். தூய பவுலார் ‘அன்பு எனக்கில்லையேல் ஒலிக்கும் வென்கலமும் ஓசையிடும் தாளமும் போலாவேன்’ என்கிறார். இறையன்பு நம்மை மீட்கும் அன்பு. அது சிலுவையில் வெளிப்பட்டது (லூக் 1:4; 1திமொ 1:2:3, தீத்து 1:3; 3:4; யூதா 1:25). அத்தகைய இறையன்பு பிறரன்பில் வெளிப்பட வேண்டும். இறையன்பு (divine love) இறையருளால் (Grace) நம்முள் ஊற்றப்படுகிறது. அந்த இறையன்பு நம்மில் தன்னமைற்ற அன்பாக (agape), வாழ்வாக மாற்றம் பெறுகின்றது. நம் வாழ்வில் அன்பு என்பது இறையன்பு பிறரன்பு என்கிற சமன்நிலையில் வெளிப்பட வேண்டும்.

முதிர்ச்சிக்குரிய பண்புகள் நம்மில் வெளிப்பட கிறிஸ்துவக்கு நாம் உள்ளத்தில் இடம் கொடுத்து நம் வாழ்வுக்கு அன்பே ஆணிவேராகவும், அடித்தளமாகவும் மாற வேண்டும். நாம் வாழும் சூழல்களில் மனிதனின் முதிர்ச்சியற்ற செயல்களால் உறவுவில் விரிசல்கள், குழு மனப்பான்மை, பினவுகள், சாதி சமயச் சண்டைகள், கணவன்-மனைவி உரசல்கள் பெருகின்றன. இவைகளை நாம் கூர்ந்து நேராக்கினால் உணர்வுகள் (Feelings) மற்றும் உணர்ச்சிகளை (emotions) மையமாக வைத்தே இச்செயல்கள் சமூகத்தில் வெளிப்படுகின்றன. இது முதிர்ச்சியற்ற நிலையின் வெளிப்பாடு. நாம் செய்கிற செயல்களில் பெரும்பான்மையானவை உணர்வை மையமாக வைத்தே இருக்கின்றன. ஜான் பி. வாட்ஸன் என்கிற உளவியலாளர் உணர்வுகளை அன்பு, கோபம், பயம் என்று மூன்று முதன்மை உணர்வுகளாகப் பிரித்துக் காண்பிக்கிறார். அன்பு என்கிற முதன்மை உணர்விலிருந்து எல்லாவித நேர்மறை மற்றும் ஆக்கப்பூர்வ உணர்வுகள் வருவதாகவும், கோபம் பயம் என்கிற முதன்மை உணர்வுகளிலிருந்து பெரும்பாலும் அழிவுக்குரிய உணர்வுகள் தோன்றுவதாகவும் கூறுகிறார்.

அறிவுக்கு எட்டாத இந்த இறையன்பு நம் உள்ளத்திலும், செயல்களிலும் குடிகொண்டு பிறரன்பில் அது வெளிப்பட்டும்.

2. ஆண்டவரே முதிர்ச்சிக்கு மாதிரி : (லூக் 2:52)

இயேசுகிறிஸ்துவின் முதிர்ச்சிக்கு நேரான பாதையில் அவரது இல்லம், இறைஇல்லம், இறைப்பணியாளர்கள், அவரது பெற்றோர், இறைத்தேட்டம், கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நாட்டம், அவர் வாழ்ந்த காலத்தின் வாழ்வியல் சூழல்கள் அவரைப் பண்படுத்தின. அவரின் முதிர்ச்சின் வளர்ச்சியை லூக்கா குறிப்பிடும் போது குழந்தையும் வளர்ந்து

வலிமை பெற்று ஞானத்தால் நிறைந்து கடவுளுக்கு உகந்ததாய் இருந்தது (லூக் 2:40), இயோச ஞானத்திலும் உடல் வளர்ச்சியிலும் மிகுந்து கடவுளுக்கும் மனிதருக்கும் உகந்தவராய் வாழ்ந்து வந்தார் (லூக் 2:52) என்கிறார். அவரின் முதிர்ச்சிக்கு நேரான பாதையில் பெற்றோரின் ஈடுபாடு, குறிப்பாக விசுவாச வாழ்வையும், திருச்சட்டங்களின் உண்மைகளையும் கற்றுக் கொடுத்தனர். அவரை 12 வயது நிரம்பிய நிலையில் யூத ஒழுங்கின்படி பாஸ்காவிழாயின் போது இறைஇல்லம் அழைத்துச் சென்றனர். போதகர்களுடன் அவர் விவாதிப்பதைக் கண்டு வியப்பில் ஆழ்ந்தனர்.

அடுத்து அவரின் முதிர்ச்சிக்கு நேரான பாதையில் இறைப்பணியாளர்களின் பங்கு. போதகர்கள் நடுவில் அமர்ந்து...கேள்விகளை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தார் (லூக் 2:46). இறைப்பணியாளர்கள் சிறுவனென்று அதட்டவில்லை, பேச அனுமதித்தனர், இருவழி தொடர்பு நிலையைத் தொடர ஊக்கம் தந்தனர்.

அடுத்து அவரின் முதிர்ச்சிக்கு நேரான பாதையில் இறைத்தேட்டமும், கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நாட்டமும் அவரைப் பண்படுத்தின எனலாம். ...எருசலேம் சென்றார் “...எருசலேமில் தங்கிவிட்டார்...கோவிலில் அவர் போதகர்கள் நடுவில் அமர்ந்து அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டும் அவர்களிடம் கேள்விகளை எழுப்பிக் கொண்டுமிருந்தார். நான் என் தந்தையின் அவுவல்களில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும் என்பது உங்களுக்கு தெரியாதா?” (லூக் 2:41,42,46). அவரின் இறை இல்லத்தை குறித்த தேட்டம், இறைத் தேட்டம், கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நாட்டமும் அவரை முதிர்ச்சிக்கு நடத்தியது.

இவையெல்லாவற்றிக்கும் மேலாக இறையளும் கடவுளுக்கு உகந்த வாழ்வும் அவரை முதிர்ச்சிப் பாதையில் நடத்தியது. இறைமகன் இயோச நம் விசுவாச வாழ்வின் முதிர்ச்சிக்கு மாதிரியாகி நிற்கிறார். அவரது முதிர்ச்சிக்கு இறையருள், அவரது இல்லம், இறைப்பணியாளர்கள், இறைத்தேட்டம், கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நாட்டம் ஆகியவை காரணமாயிற்று.

நம் விசுவாச வாழ்வில் அநேக தருணங்களில் முதிர்ச்சியற்ற பண்புகளையே வெளிப்படுத்துகின்றோம். தூய பவலார் “சிந்திப்பதில் நீங்கள் சிறுபிள்ளைகள் போல் இராதீர்கள். தீங்கு செய்வதில் குழந்தைகள் போலவும் சிந்திப்பதில் முதிர்ச்சி அடைந்தவர்கள் போலவும் இருங்கள்” (1கொரி 14:20) என்கிறார். நம் ஆண்டவர் காட்டிய முதிர்ச்சியின் பாதையில் பயணிப்போம், உள்ளான மனிதரில் முதிர்வடைவோம்.

அருள்திரு. C. கிள்டன் தயானந்த்

ஒருடனாக உருவாதல்

FORMING ONE BODY

கொலோ 3:12-17

யோவா 13:1-15; 34-35

“நான் உங்களிடம் அன்புகொண்டிருப்பது போல நீங்களும் ஒருவர் மற்றவரிடம் அன்புகொண்டிருக்க வேண்டும்” (யோவா 15:12)

கொலோசை நகரத்திற்கு பவுல் எப்பப்பிரா மூலம் நற்செய்தி அறிவிக்கின்றார் பல்வேறுபட்ட போதனைகளின் தாக்கத்தால் சீர்குலைந்து வாழ்ந்த கொலோசை நகர மக்களுக்கு இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்த தெளிவைப் பெற எப்பப்பிரா நற்செய்தியைப் போதிக்கின்றார். இறைவனால் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் அவருடைய அன்பிற்குரியவர்கள் எப்படி வாழ வேண்டும் என்ற வழிமுறைகள் இப்பகுதியில் இடம் பெறுகின்றன. மாணிட வாழ்வில் கிறிஸ்துவோடு ஒன்றித்து ஓர் உடலாய் வாழ சிலவற்றை நம் வாழ்வில் நிலைநாட்ட வேண்டியது அவசியமானது. அவைகள் பொறுமை மன்னித்தல், அன்பு கொண்டிருத்தல், கிறிஸ்துவின் அருளாலும் அமைதியாலும் உள்ளங்களை நெறிப்படுத்துதல், நன்றியுள்ளவர்களாய் இருத்தல், கிறிஸ்துவாகிய நற்செய்தியை உள்ளத்தில் குடிகொள்ளச் செய்தல், முழு உளத்தோடு ஒருவரை ஒருவர் கற்பித்து. அறிவுரை கூறுதல், திருப்பாடல்களையும் புகழ்ப்பாக்களையும் ஆவிக்குரிய பாடல்களையும் நன்றியோடு உளமாரப்பாடி கடவுளைப் புகழ்தல் அனைத்தையும் ஆண்டவரின் பெயரால் செய்தல், இவை அனைத்தும் ஒருடலாய் வாழ நமக்கு உதவுகின்றன. இத்தனை தன்மைகளையும் தன்னகத்தே எடுத்துக் கொண்டு இவ்வுலக வாழ்வில் வெளிப்படுத்த வேண்டியது கட்டாயமானது. ஒருடலாக உருவாக நாம் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைத் திருமறை வழி தியானிப்போம்.

1. உன்னத்திருடன் இணைதல் : (யோவா 6:56)

இணைதல் என்பது ஒன்றித்தல் என்ற பொருளாக்கத்தைத் தருகிறது. எனது சதையை உண்டு எனது இரத்தத்தை குடிப்போர் என்னோடு இணைந்திருப்பர். நானும் அவர்களோடு இணைந்திருப்பேன் என்று ஆண்டவர் கூறுகிறார். யோவா 15:4இல் நான் உங்களோடு இணைந்திருப்பதுபோல நீங்கள் என்னோடு இணைந்திருங்கள் என்கிறார். இணைந்திருந்தால் மிகுந்த கனியுள்ள வாழ்வை வெளிப்படுத்த முடியும் என்பதை இயேசு கிறிஸ்துவின் கூற்று நமக்கு உணர்த்துகிறது. இக்காலச் சூழலில் கிறிஸ்துவில் ஒன்றித்து ஒருடலாக உருவாக நம்மைச் அர்ப்பனிப்போம்.

2. உன்னத அறுத்தை காத்தல்: (கொலோ 3:14)

அனைத்துக்கும் மேலாக அன்பைக்கொண்டிருங்கள். கிறிஸ்தவ வாழ்வில் அன்பில் நிலைகொண்டு வாழ்வது, இயேசுகிறிஸ்துவில் வெளிப்பட்ட இறையரசின் தகவுகளான வாழ்வாகும். ஒருவன் ஒரு கன்னத்தில் அறைந்தால் மறுகன்னத்தைக் காட்டு என்பது, தன்னைபோல் பிறரை நேசிப்பதாகும். இப்படிப்பட்ட உன்னதமான அறம் சார்ந்த வாழ்வுதான் மேன்மையின் வாழ்வாகும். உரோ 13:10இல் அன்பு திருச்சட்டத்தின் நிறைவேறுதலாயிருக்கிறது. வேற்றுமையில்லாத வாழ்க்கை வாழவும் கிறிஸ்துவில் வேர்கொண்டு நம்மைக் காத்து வாழவும் நம்மை இறைக்கரங்களில் ஒப்படைப்போம்.

பரிவு, இரக்கம், நல்லுள்ளாம், மனத்தாழ்மை, கனிவு, பொறுமை ஆகிய பண்புகளால் அனி செய்வோம். ஒருடலாக உருவாக்கம்பெற இயேசுகிறிஸ்துவோடு ஒன்றித்து நம்மை அர்ப்பணிப்போம்.

சுவி. J. பிரயின் செல்வமணி

இணைந்து மன்றாடுதல்

PRAYING TOGETHER

உரோ 8:26,27

ஓம் 11:1-4

“என் தந்தையிடமிருந்து நான் கேட்டவை அனைத்தையும் உங்களுக்கு அறிவித்தேன்.” (யோவா 15:15b).

மன்றாட்டு அல்லது இறைவேண்டல் என்றால் என்ன? என்று கேட்டுப் பார்ப்போமென்றால் பல அனுபவம் சார்ந்த பதில்கள் வெளிப்படுகின்றன. பிரபலமான அறிஞர் ஒருவர் இவ்விதமாக சொன்னார். “Prayer is the secret communication between man and God” இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே இருக்கும் தொடர்புதான் இறைவேண்டல். மகிழ்ச்சியோடு இருக்க மருந்து ஜெபமே என்றார் மற்றொருவர். முழங்கால் நடுங்குகையில் முழந்தாளிடு என்று இறைவேண்டவின் தேவையை உணர்த்துகிறார் இன்னொருவர். மேற்கூறியவை அனைத்தும் இறை மன்றாட்டைக் குறித்த பல பற்றுறுதியாளர்களின் அனுபவம். மன்றாட்டை இரண்டு பேருக்கு மேற்பட்டோர் இணைந்து மன்றாடுதல் அதிக பெலனுள்ளதாக இருக்கிறது. எனவே தான் உங்களுள் இருவர் மண்ணுலகில் தாங்கள் வேண்டும் எதைக் குறித்தும் மனமொத்திருந்தால் விண்ணுலகில் இருக்கும் என் தந்தை அதை அவர்களுக்கு அருள்வார். ஏனெனில் இரண்டு அல்லது மூன்றுபேர் என் பெயரின் பொருட்டு எங்கே ஒன்றாகக் கூடியிருக்கின்றார்களோ அங்கே அவர்களிடையே நான் இருக்கிறேன் (மத் 18:19,20) என இறைவன் உறுதி கூறுவதாகத் திருமறை கற்பிக்கிறது. இங்கு இணைந்து மன்றாடுவதினால் உண்டாகும் நன்மைகளை நாம் காணுவோம்.

1. கடவுளுக்கு உகந்த முறையில் மன்றாடுதல் :

(உரோ 3:26,27)

மனிதர்களாகிய நமக்கு எதற்காக எப்படி நாம் இறைவனிடம் வேண்டுவது என்பது தெரியாது. இரண்டு பேருக்கு மேற்பட்டோர் இணைந்து சொல் வடிவம் பெற முடியாத நம்முடைய பெருமூச்சகளின் வாயிலாய் நமக்காக பரிந்து பேசுகிறார். இணைந்து மன்றாடுதலில் தூய ஆவியாரும் இணைகிறார் என்பது திருமறை நமக்கு கற்றுத்தரும் பாடம். மேலும் இணைந்து மன்றாடும்போது தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகள்

முன்னிலைப்படுத்தப்படாமல் ஒரு குழுவின், சமூகத்தின், நாட்டின், அல்லது கூட்டமைப்பின் தேவைகள் முதன்மைப்படுத்தப்படுகின்றன. இது கடவுளுக்கு உகந்த ஒரு செயல். திருத்தாதுவர் பவலும் திமோத்திக்கு கற்றுக் கொடுக்கும்போது அனைவருக்காகவும் மன்றாடுங்கள். ஏனென்றால் கடவுள் ஒருவரே. கடவுளுக்கும் மனிதருக்கும் இடையே இணைப்பாளராகிய இயேசு கிறிஸ்து அனைவரின் மீட்புக்காகத் தம்மையே ஈடாகத் தந்தார். எனவே சினமும் சொற்பூசலும் இன்றி எவ்விடத்திலும் தூய உள்ளத்தோடு கைகளை உயர்த்தி இறை வேண்டல் செய்ய வேண்டும் (திமோ 2:1-3) என்று கூறுகிறார். ஆக இணைந்து மன்றாடுவதே கடவுளுக்கு உகந்த மன்றாட்டாகும்.

2. கடவுளின் கூட்டொருமையை உணர்தல் :

நாம் நம்பும் கடவுள் தந்தை, மைந்தன், தூய ஆவியாரின் மூன்று நிலைகளில் உள்ளார். இதனைத் திரித்துவம் என அழைக்கிறோம். மைந்தனாகிய இயேசு கிறிஸ்து தம் தந்தையிடமிருந்து கேட்டவை அனைத்தையும் தம் நண்பர்களை அழைக்கும் தன் பணியாளருக்கு தெரிவிக்கிறார் (யோவா 15:15). இங்கு தந்தைக்கும், மைந்தருக்கும் இயேசு கிறிஸ்துவுக்குமுள்ள கூட்டொருமையை உணரவாம். நமக்கு வேண்டிக்கொள்ளும் விதத்தை லூக்கா 11:1-4-இல் கற்றுத்தரும் ஆண்டவர் கடவுளைத் தந்தையே என அழைக்கக் கற்றுத் தருகிறார். இதன் வழி இணைந்து மன்றாடுவோர் அனைவரும் ஏற்றத் தாழ்வற்ற உடன்பிறப்புகள் என்ற சமநிலை மற்றும் கூட்டொருமை வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. மேலும் எப்படி வேண்டுதல் செய்வது எனத் தெரியாத இறைமக்கள் வேண்டும்போது தூய ஆவியாரும் அவர்களோடு இணைந்து அவர்களுக்காகப் பரிந்து பேசுகிறார் (உரோ 8:26). சொல் வடிவம் பெறாத பெருமூச்சகளோடு வேண்டுதல் செய்கிறார். எனவே நாம் இணைந்து மன்றாடுவோம். அனைவருக்காக மன்றாடுவோம். நன்மைகளை சுதந்தரிப்போம்.

அருள்திரு. G. சாம் ரிச்சர்ட் நெல்சன்

இறைவார்த்தையால் மாற்றுருவாக்கம்பெற ஓப்படைத்தல்

LETTING ONESELF BE TRANSFORMED BY THE WORD

இச 30:11-20

மத் 5:1-12

“நான் சொன்ன வார்த்தைகளால் நீங்கள் ஏற்கெனவே தூய்மையாய் இருக்கிறீர்கள்.” (யோவா 15:3)

மகாத்மா காந்தி தகவல் பரிமாற்றத்திற்காகத் தன் நண்பர்களுக்குக் கடிதம் எழுதுவதை வழக்கமாக வைத்திருந்தார். தன் நண்பர்களிடம் பகிர்ந்துகொள்ள செய்திகளை சில நேரங்களில் துண்டுத் தாள்களிலும், ஒரு பக்கம் பயன்படுத்தப்பட்ட காகிதங்களிலும் எழுதிக் கொடுத்தனுப்புவார். ஒருமுறை அவருடைய நண்பர்கள் அவரை அனுகி, நீங்கள் நம் நாட்டினுடைய விடுதலைப் போராட்டத்தின் மாபெரும் தலைவர். நாட்டின் விடுதலைக்காக எந்நேரமும் போராடிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அகிம்சை வழியில் நீங்கள் போராடுவதை உலகமே வியந்தோதுகிறது. இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த ஆளுமையான உங்களிடமிருந்து எங்களுக்கு ஒரு கடிதம் வருகிறதென்றால் அது எங்களின் நற்பேறு. ஆனால், உங்களைக் குறித்து ஒரு வருத்தம் எங்களுக்கு உண்டு. நீங்கள் எங்களுக்குக் கடிதம் எழுதும்போது துண்டுத் தாள்களிலோ அல்லது ஒருபக்கம் பயன்படுத்தப்பட்ட காகிதங்களிலோ எழுதி அனுப்புவதை வழக்கமாக வைத்திருக்கிறீர்கள். அதற்குப் பதிலாக நல்ல தாளில் எழுதி அனுப்பினால் அக்கடிதத்தைப் பெருமிதத்தோடு பொக்கிஷமாக வைத்திருப்போம் அல்லவா என்று கேட்டனர்.

காந்தி சொன்னார், காகிதம் முக்கியமன்று; அக்காகிதத்தின் வழியாக நான் உங்களுக்குச் சொல்லும் செய்தியே முதன்மையானது. காகிதத்திற்குத் தரும் முதன்மையை, மதிப்பை அதன் கருத்திற்கு, அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் செய்திக்குத் தாருங்கள். அதுவே என் பார்வையில் சிறந்தது எனப் பதிலளித்தார்.

கடவுள் தமது இயல்பை, பெருநோக்கை, திருவிருப்பத்தை, காலத்தால் ஆழியாத தமது வார்த்தையின் வாயிலாக மனுக்குலத்திற்கு வெளிப்படுத்தும் ஊடகமாகத் திருமறையைத் தந்துள்ளார். தலைமுறைத் தலைமுறையாகக் கடவுள் தமது வார்த்தையின் வழியாக மனுக்குலத்தோடு உரையாடிக் கொண்டே இருக்கின்றார். அவரது வார்த்தையின் வாயிலாகத் தூய்மையாக்குகின்றார் (யோவா 15:3). ஆகவே, இறைவார்த்தை நம்மைத்

தூய்மையாக்கவும் நல்ல மாற்றங்களை நம்மிலே உருவாக்கவும் நம்மை ஒப்படைக்க வேண்டும். இறைவார்த்தை நம்மிலே உருவாக்கும் மாற்றங்கள் என்ன என்பதைக் குறித்துத் தியானிப்போமாக.

1. மாசகற்றும் இறைவார்த்தை: (இச 30:11-20)

திருமறையில் இறைவார்த்தையைப் பற்றியும், அதைக் கடைபிடித்தொழுகுவதன் முதன்மையைக் குறித்தும், அதுவே இவ்வுலகில் நம்மை மாசற்றவர்களாகவும், குற்றமற்றவர்களாகவும் திகழச் செய்யும் என்பதைப்பற்றியும் அதிகமாக வலியுறுத்தும் ஒரு புத்தகம் இணைச்சட்ட நூலாகும் (உபாகமம்). இஸ்ரயேலின் பாலைநிலப் பயணத்திற்குப் பின்னும், கடவுளால் உறுதிமொழியைப் பெற்று கானான் நாட்டிற்குள் நுழைவதற்கு முன்னும் அவர்களுடைய அன்றாட வாழ்வின் வழித்தடமாக இருப்பதற்காகக் கடவுள் மோசேயின் வாயிலாக அவர்களுக்கருளிய இறைவார்த்தைகளின் தொகுப்பே இப்புத்தகமாகும். குறிப்பாக, இச 30:11-20 வரையுள்ள பகுதியில், இறைமக்கள் தடுமாறி இடறி விழுகிற கேட்டுக்கான வழியை அன்று; என்றும் நிலைத்திருப்பதற்கான வாழ்வின் வழியைத் தேர்ந்துகொள்ள தமது வார்த்தையின் வாயிலாக விளக்குகின்றார்.

இறைவார்த்தை உங்களுக்குப் புரியாததாகவோ,
வெகு தொலைவிலோ, விண்ணிலோ இல்லை. நீங்கள் அதை நிறைவேற்றுமாறு வார்த்தை உங்களுக்கு மிக அருகில் உள்ளது; உங்கள் வாயில், உங்கள் இதயத்தில் உள்ளது (இச 30:11-15) என அவரது வார்த்தையைப் பின்பற்றி வாழ்வின் மாசகளை அகற்ற அழைப்பு விடுக்கிறார்.

இன்று மனிதர்கள் வாழ்வில் குற்றங்களுக்கு ஆட்படுவதற்கும், வழியில் தடுமாறி விழுவதற்கும், திசைகெட்டு அலைவதற்கும் காரணம் இறைவார்த்தையை அணுகாததும், அதை வாழ்வின் அடித்தளமாகக் கொள்ளாததுமாகும். இவ்வளவு நுனுக்கமாக, நெஞ்சுக்கு நெருக்கமாக இறைவார்த்தை நமக்கு அருளப்பட்டிருந்தும் அதற்குச் செவிகொடாமற்போகிறோம். ஏனெனில், நம்மில் பலர் திருமறை காட்டும் திசையில் பயணிப்பதைவிட, தாங்கள் விரும்பும் திசையில் பயணிக்க திருமறை வழிகாட்ட வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள் (Many people want the Bible to point the direction. they want to go rather than the direction the Bible wants them to go). இதுவே நாம் பாவத்தில் விழுவதற்கும், பாதையில் இடறுவதற்கும் காரணமாகிவிடுகிறது. மாறாக, இறைவார்த்தையின் அடியொற்றி நாம் நடந்தால் மாச நம்மை அணுகாது; தூய்மை நம்மைவிட்டு அகலாது.

ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்து உரைத்த திராட்சைச்செடி உவமையில், கனிதரும் அனைத்துக் கிளைகளையும், தந்தையானவர், மிகுந்த கனி தருமாறு கழித்து (தூய்மையாக்குவது, சீர்செய்வது, பழுது நீக்குவது) விடுவதுபோல, அவரது வார்த்தை மாசுமறுவகற்றி தம் அடியவர்களைத் தூய்மையாக்குகிறது எனக் கற்பிக்கிறார் (யோவா 15:2,3). தன்னில் தானே தூய்மையானதும், பிறரையும் மற்ற எல்லாவற்றையும் தூய்மையாக்கக் கூடியதுமான ஒன்று இறைவார்த்தை என்பதை உணர்ந்து மாசுநீங்ககி, தூய்மையாக வாழ இறைவார்த்தைக்குச் செவிகொடுப்போம்.

2. மாற்றுருவாக்கும் இறைவார்த்தை: (மத் 5:1-12)

இயேசுகிறிஸ்து மலைப்பொழிவின் வாயிலாக நாம் பயணிக்க வேண்டிய பாதையை அடைய வேண்டிய இலக்கை, நம்முடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கையின் பொருளை, உண்மையை நமக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார். அவரது மலைப் பொழிவின் வார்த்தைகள் காலந்தோறும் நமது பெலவீனங்களை நமக்கு அடையாளம் காட்டுகிறது; வாழ்வின் இருண்ட பக்கங்களை வெளிச்சமாக்குகிறது; மறைக்கப்பட்ட இரகசியங்களை வெளிக்கொணருகின்றது. கிறிஸ்து அவருடைய மலைப்பொழிவில் ஒழுக்க நெறிகளை மட்டுமல்ல; நமது நம்பிக்கையைக் கிளர்ந்தெழுச் செய்யும் பண்புநலன்களைப் பட்டியலிட்டுள்ளார் எனக் கிறிஸ்துவின் மலைப்பொழிவைக் குறித்து மகாத்மா காந்தி கூறியுள்ளார்.

அநீதிகளும், அடக்குமுறைகளும், ஏகாதிபத்தியமும், அதிகாரவெறியும் கொண்ட உரோமை அரசாட்சிக்கு எதிராக நல்லுறவை, தியாகத்தை, அறத்தை, அன்பை மையப்படுத்தி, தமது வாயிலாக மாற்றுருவாக்கம் பெற்று மீன்உருவாகும் புதிய சமூகத்தின், மானிடத்தின் தகவுகளாக இயேசு கிறிஸ்து மலைப்பொழிவில் கூறியதை மத்தேயு 5,6,7 ஆகிய அத்தியாயங்களில் பட்டியலிட்டுள்ளார்.

சிறப்பாக மத் 5:1-12 வரையுள்ள பேறுபெற்றோர் திருமொழிகளில் (பாக்கிய வசனங்கள் - Beatitudes) தனிமனிதரை, சமூகத்தை, திருச்சபையை, நாட்டை மாற்றுருவாக்கும் ஆற்றல்படைத்த வாழ்வுநெறிகளை ஆண்டவர் கற்பிக்கின்றார்.

மத் 5:1இல், இயேசு மக்கள் கூட்டத்தைக் கண்டு மலைமீது ஏறி அமர்ந்து கற்பித்தது, மோசே சீனாய் மலையில் பத்துக்கட்டளைகளைப் பெற்றதையும் (விப 19:3).“புறப்படுங்கள், ஆண்டவரின் மலைக்குச் செல்வோம்; யாக்கோபின் கடவுளை கோவிலுக்குப் போவோம்; அவர்தம் வழிகளை நமக்குக் கற்பிப்பார்; நாமும் அவர் நெறிகளில் நடப்போம்” என்ற மீக்கா மற்றும் எசாயாவின் இறைவாக்கையும் நினைவுப்படுத்துவதாய் உள்ளது (மீக 4:2; எசா 2:3).

மேலும், மத்தேயு 5:2இல், அவர் திருவாய் மலர்ந்து கற்பித்தவை (He began to speak and taught them) என்னும் சொற்றொடர் ஆழ்ந்த பொருளுடையது. இச்சொற்றொடர் கடவுளின் பதிலாளாக, அவருடைய வார்த்தையை உரைக்கும், கற்பிக்கும் செயல்பாட்டைக் குறிக்கின்றது. குரு ஒருவர் தன் இதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து, தாம் வாழ்வில் கடைப்பிடிப்பவற்றை மக்களுக்குக் கரிசனையுடன் கருத்தாய்க் கற்பிப்பதையும் இச்சொற்றொடர் குறிக்கின்றது.

ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்து இவ்வுலகை மாற்றுருவாக்கம் செய்ய வந்த கடவுளின் வாக்கு. அவர் தமது மலைப்பொழிலின் வாயிலாக மானிடத்தை மாற்றுருவாக்கும் வார்த்தைகளைக் கற்பிக்கின்றார். அநீதியான உலக அரசாட்சிக்கு, எதிராக நீதியையும், அமைதியையும், இரக்கத்தையும், சாந்தத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட, அனைவரையும், அனைத்தையும் மாற்றுருவாக்க வல்ல இறையாட்சியின் விழுமியங்களை விளக்குகின்றார். தம்மில் உருவாகும் புதிய மானிடத்தில் பங்கேற்க மலைப்பொழிலின் வாயிலாக நமக்கு அழைப்பு விடுக்கின்றார். அவ்வழைப்புக்குச் செவிகொடுக்க வேண்டியது நமது கடமை.

புதிய ஆண்டில் நுழைந்திருக்கின்றோம். இப்புதிய ஆண்டில் நம் வாழ்வு, குடும்பம், திருச்சபை இறைவார்த்தையால் புனரமைக்கப்படவும், மாற்றுருவாக்கம் செய்யப்படவும் நம்மை ஒப்படைப்போம். சோரன் கிர்க்கார்ட் சொல்வதைப்போல, “நீங்கள் இறைவார்த்தையைப் படிக்கும்போது, இறைவார்த்தை என்னிடம் பேசுகிறது; என்னைப் பற்றிப் பேசுகிறது என உங்களுக்கு நீங்களே தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும்” (When you read God’s word, you must constantly be saying to yourself, “It is talking to me and about me”). என்பதை நினைவில் கொள்வோம். கடவுள் அவரது வார்த்தையால் நம் வாழ்வின் மாக்களை அகற்றி, நம்மை மாற்றுருவாக்கம் செய்ய அவர் கையில் நம்மை ஒப்படைப்போம். தூய ஆவியார் அதற்குத் துணை செய்வாராக!

அருள்திரு. J. நேச பிரின்ஸ்

பிறரை வரவேற்றல்

WELCOMING OTHERS

தொநூ 18:1-5

மாற் 6:30-44

“நீங்கள் கனி தரவும், நீங்கள் தரும் கனி நிலைத்திருக்கவும் உங்களை ஏற்படுத்தினேன்.” (யோவா 15: 16b)

இப்படியும் முடிந்து பகல் ஒருவர் தன் மாணவர்களிடம் எப்போது இரவு(இருள்) முடிந்து பகல்(ஒளி) தொடங்குகிறது என்பதை நாம் எவ்வாறு அறிந்து கொள்வது? என்று கேட்டார்.

ரபி, நான் துயிலெழுந்ததும் விளைநிலங்களை உற்றுநோக்குவேன். எப்போது என்னுடைய வினை நிலத்திற்கும், பிறருடைய விளைநிலத்திற்குமான வேறுபாட்டை நான் உணருகின்றேனோ, அப்போது இரவு முடிந்து பகல் தொடங்குகின்றது என முதலாவது மாணவர் கூறினார். இப்பதில் ரபிக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லை.

இரண்டாமவர் சொன்னார், நான் வைகறையில் எழுந்ததும் எனது வீட்டுக்கும், எனக்கு அடுத்திருப்பவரின் வீட்டுக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டை நான் எப்போது காண்கிறேனோ அப்போது இரவு முடிந்து பகல் தொடங்குகிறது என்றார்.

இது பொருத்தமான பதிலில்லை எனத் தலையசைத்தார் ரபி.

மூன்றாமவரோ, ரபி, நான் தொலைவிலிருந்து ஒரு விலங்கைப் பார்க்கும்போது, அது என்ன வகையான விலங்கு? அதாவது அது குதிரையா? அல்லது கழுதையா? அல்லது ஆடா என்பதை என்னால் வேறுபடுத்திக் கண்டறிய முடியுமானால் அப்போது இரவு முடிந்து பகல் தொடங்குகிறது எனப் பதிலளித்தார்.

தன் மாணவர்கள் சரியாகப் பதிலளிக்கவில்லை என்கிற வருத்தத்தோடு ரபி இப்போது பேசத் தொடங்கினார். உங்களில் ஒருவரும் வாழ்வைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. நீங்கள் வேறுபடுத்தி மட்டுமே பார்க்கிறீர்கள். உங்கள் விளைநிலங்கள் பிறருடைய விளைநிலங்களை விட சிறந்தது என, உங்கள் வீடு மற்றவர்களின் வீடுகளை விட மேலானது என, ஒரு விலங்கை மற்ற விலங்குகளிடமிருந்து என எல்லாவற்றையும் வேறுபடுத்தி, பிரித்துப் பார்க்கிறீர்கள். வேறுபாடுகளைக் காணுதல், அந்தியப்படுத்தல், உலகைத் துண்டாக்குதல் என இவை மட்டும்தான் உங்களால் செய்ய முடிந்தவையா? இவ்வளவு மட்டும் உலகை உடைத்துப்

போட்டது போதாதா? இதுவரைக்கும் உலகைத் துண்டு துண்டுகளாகச் சிதைத்தது போதாதா? இதைத்தான் இறைவாக்கு உங்களுக்கு கற்பிக்கின்றதா? கடவுள் உங்களுக்குக் காட்டிய வழி இதுதானா?

மாணவர்கள் ரபியின் கவலை தோய்ந்த முகத்தைக் கண்டு வருந்தினர். பின்னர் ரபியிடம், இரவு முடிந்து பகல் தொடங்கிவிட்டது என்பதை நாங்கள் எவ்வாறு அறிந்து கொள்வது? என்று கேட்டனர்.

இப்போது ரபி சாந்தத்தோடு மென்மையாகப் பதிலளித்தார். உங்கள் அடுத்திருப்பவரின் முகத்தைக் காணும் போது உங்கள் சகோதர சகோதரிகளின் முகத்தை அவர்களிடம் பார்க்க முடிகிறதென்றால், அவர்களை உங்கள் உடன் சகோதர சகோதரிகளாகக் கருதி அன்பு செய்ய முடிகிறதென்றால் அப்போது இரவு முடிந்து பகல் தொடங்குகிறது என்றார்.

சமயப் பிரிவினைகளும், சமூகப் பாகுபாடுகளும், திருச்சபைகளுக்கிடையேயான கோட்பாட்டுப் பிளவுகளும் உலகை, நாட்டை, சமூகத்தை, திருச்சபையை என அனைத்தின் நோக்கத்தையும் சிதைத்து வருகின்றன. இதன் வாயிலாக வன்முறைக் கலாச்சாரமும், விரோத மனப்பாங்கும் பெருகிவிட்டன. இச்சூழலில், “பிறரை வரவேற்பதன்” வாயிலாக இனக்கமான, சமத்துவமான, சமாதானமான சமூகத்தை உருவாக்க ஆண்டவர் நம்மை அழைக்கிறார். யோவா 15:16இல் “...நீங்கள் கனி தரவும், நிலைத்திருக்கவும், உங்களை ஏற்படுத்தினேன்” என்று ஆண்டவர் சீடர்களிடம் உரைத்ததன் வாயிலாக, நம்மையும் பிறரோடு நல்லுறவை ஏற்படுத்தி கனிதரக் கற்பிக்கின்றார்.

நாம் எவ்வாறு பிறரை வரவேற்று நல்லுறவை ஏற்படுத்துவது? என்பது குறித்து ஆண்டவர் நமக்குக் கற்றுத்தருவனவற்றைத் தியானிப்போம்.

1. விருந்தோம்பலால் கணியும் மகிழுறவு: (தொநூ 18: 1-5)

தொநூ 18ஆம் அத்தியாயத்தில் ஆபிரகாம் மற்றும் சாரா ஆகியோரின் விருந்தோம்பலைக் குறித்து விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆபிரகாம் நிலையான ஓரிடத்தில் வாழ்ந்தவர் அல்லர். நாடோடியாக வாழ்ந்தவர். தாம் அலைந்து திரிந்த இடங்களிலெல்லாம் அந்தியராக (Stranger) அவர் அடைந்த அவலங்களை நன்கு அறிவார்.

அத்தகைய அனுபவத்தோடு மம்ரே என்ற இடத்தில், பகலில் வெப்பம் மிகுந்த நேரத்தில் கூடார வாயிலில் அமர்ந்திருக்கையில் மூன்று பேர் அன்மையில் நிற்பதைக் காண்கிறார். ஒடிச் சென்று தம் விருந்தோம்பலில் பங்கேற்க அவர்களை அழைக்கிறார். உன்மையில் அவர்கள் யாரென்று ஆபிரகாமுக்குத் தெரியாது.

முன்பின் அறிமுகமில்லாதவர்களை, அறியாதவர்களை விருந்துண்ண அழைக்கிறார், இளைப்பாறிச் செல்ல இடமளிக்கின்றார். அவர்களைக் குறித்து விசாரித்து அறியவும் ஆபிரகாமும், சாராவும் முற்படவில்லை. பொதுவாக முன்பின் அறிமுகமில்லாதவர்கள் நம் வீடுகளுக்கு வந்தால், நீங்கள் யார்? எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்? உங்கள் பெயர் என்ன? எதற்காக வந்திருக்கிறீர்கள்? எனக் கேட்பது வழக்கம். ஏனென்றால் அவர்களுடைய சமூக, சமய அடையாளத்தையும், வருகை புரிந்திருப்பதன் நோக்கத்தையும் அடிப்படையாக வைத்து அவர்களை நாம் நடத்துவோம்.

ஆனால் ஆபிரகாம் அப்படியல்ல, எவ்விதமான கேள்விகளுமின்றி அவர்களை இல்லத்தில் ஏற்று விருந்தோம்பினார். “இது விருந்தோம்பவின் தூய்மையையும் புனிதத்தையும் காக்கின்ற கேள்வி கேட்காத வரவேற்பு” (It is the unquestioning welcome of the guests that preserves the sanctity and sacredness of hospitality) என ஆபிரகாமின் விருந்தோம்பலைக் குறித்து மூக் தெரிதா (Jacques Derrida) குறிப்பிடுகின்றார். பாரசீகச் சொலவடை ஒன்று ஆபிரகாமின் விருந்தோம்பலை இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறது, “ஆபிரகாம் விருந்தினர் இன்றி உண்டதே இல்லை” (Abraham never ate without a guest). ஆபிரகாமின் விருந்தோம்பலால் அங்கு மகிழுவு ஏற்பட்டது. அந்தியரை வரவேற்று விருந்தோம்ப மறவாதீர்கள். இவ்வாறு விருந்தோம்பியதால் சிலர் தாங்கள் அறியாமலே வான தூதர்களை மகிழ்ச்சிப்படுத்தியதுண்டு (எபி 13:12) என்னும் வசனம் எழுதப்படுவதற்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்தவர்கள் ஆபிரகாமும் சாராவும்.

விருந்தோம்பலால் கனிந்த மகிழுவின் வாயிலாகக் கடவுளின் வாக்குறுதியையும் பெற்றுக்கொண்டனர் (தொநூ 18:10). உனக்கு ஒருமகன் பிறப்பான் என்ற ஆண்டவரின் வாக்குறுதியை முதலில் நம்பாமல் தன் முதுமையினிமித்தம் சாரா சிரித்தார். தங்களுக்கு ஒரு குழந்தை இல்லையே என்ற விரக்தியில் வெளிப்பட்ட சிரிப்பாகக் கூட அது இருக்கலாம் ஆனால் ஆண்டவர் அந்த அவநம்பிக்கையின் சிரிப்பை மகிழ்ச்சியின் புன்னகையாக மாற்றும்படி அவர்களுக்கு ஈசாக்கைத் தந்தருளினார் (The laughter of disbelief is transformed into laughter of Joy).

கூடாரத்தின் திறவுகோல் வேண்டுமானால் ஆபிரகாமிடம் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் ஆபிரகாம் மற்றும் சாராவுக்கான மகிழ்ச்சியின் திறவுகோல் ஆண்டவரின் கரத்திலிருந்தது. ஆகவே ஆண்டவர் ஈசாக்கை அவர்களுக்கு அருளி அவர்கள் வாழ்வின் புதிய அத்தியாயத்தைத் தொடங்கி வைத்தார். இதற்கு முக்கியக் காரணம், ஆபிரகாம் மற்றும் சாராவின் கூடாரம் அந்தியருக்காக எப்போதும் திறந்தே இருந்தது. அது அந்தியரை வரவேற்று விருந்தோம்பு இடமாகத் திகழ்ந்தது. இதனால் அங்கு உருவான மகிழுவின் வாயிலாக இறையாசியைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

திருமறையில், கடவுள் விண்துதர் வாயிலாகவும், அதே வேளையில் உதவியற்ற அந்நியராகவும் தம்மை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். பிறரை வரவேற்று விருந்தோம்புவதன் வாயிலாக ஆண்டவரை நாம் வரவேற்கிறோம், விருந்தோம்புகிறாம் என்பதை நினைவில் கொள்வோம். நம் உள்ளமும், இல்லமும், திருச்சபையும், விருந்தோம்பலின் நடுவமாகவும், அதனால் உருவாகும் மகிழுறவின் மையமாகவும் திகழ்டும்.

2. மனதுருக்கத்தால் மலரும் புதுறுறவு: மாற் 6:30-44

மாற் 6:30-44 வரையுள்ள பகுதியில் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மனதுருக்கத்தைக் குறித்தும், அவர் ஜந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் கொண்டு ஜயாயிரம் பேருக்கும் அதிகமானோர்க்கு உணவளித்ததைப் பற்றியும் தூய மாற்கு எடுத்துரைக்கின்றார்.

இயேசு கிறிஸ்து செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் மக்கள் கால்நடையாகவே கூட்டம் கூட்டமாக அவரை நாடி வந்தனர், உணவின்றி, ஓய்வெடுப்பதற்குக் கூட நேரமும் இடமுமின்றி ஆண்டவரும் சீடர்களும் பணிவிடை புரிந்தனர். பெருந்திரளான மக்கள் தம்மை நாடி வருவதைக் கண்ட ஆண்டவர், அவர்கள் ஆயிரலா ஆடுகளைப்போல் இருந்ததால் அவர்கள் மீது மனதுருக்கம் கொண்டு, வாழ்வின் போதனைகளை அவர்களுக்குக் கற்பித்தார் (மாற் 6:34).

இங்கே ஆண்டவர் தம்மை மனதுருக்கமுள்ள ஆயராக, ஆடுகளை பரிவுடன் காப்பவராக அறிமுகம் செய்கின்றார். இதன் வாயிலாக வரலாற்றிலும் அன்றைய காலகட்டத்திலும் சமூக, சமயத் தலைவர்களின் சயநலப் போக்கை வெளிப்படுத்தி, பொறுப்பற்ற செயலைப் பகிரங்கப்படுத்தி, மந்தையைச் சரண்டி தங்கள் வாழ்வைச் செழிக்கக் செய்த தன்னலம் மிகுந்த தலைவர்களைக் கண்டித்து (எசே 34:4,5; செக் 11:5) தம்மை மனதுருக்கமுள்ள ஆயராக முன்னிறுத்துகின்றார். யோவான் நற்செய்தி நூலின் 10ஆம் அத்தியாயத்தில் ஆடுகள் மீது பரிவுகாட்டும், ஆடுகள் நிறைவாழ்வு பெறுவதற்காகத் தம் உயிரையே கையளிக்கும் நல்ல ஆயராகத் தம்மை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இதன் வாயிலாக ஆயர்-மந்தை என்னும் புதிய உறவுக்குள் நம்மை பங்கேற்கச் செய்திருக்கின்றார். (யோவா 10:16). ஆண்டவர் எத்தகைய மனதுருக்கமுள்ள ஆயர் என்பதை எசே 34:11; யோவா 10 ஆகிய திருமறைப்பகுதிகள் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன

மனதுருக்கம் என்பது மனதளவில் மட்டுமல்ல, அது செயல்களிலும் வெளிப்பட வேண்டும் என்பதைத் தான் மக்களுக்கு உணவளித்ததன் வாயிலாக ஆண்டவர் காட்டியிருக்கின்றார் (மாற் 6:30-44). சீடர்கள் கூட உலகப்போக்கிலான முறையிலேயே அவர்கள் உணவைப் பெற்றுக்கொள்ள விழைந்தனர். ஆண்டவர் அவர்களின் நிலையை அறிந்து, தேவைகளை அறிந்து அவர்களுக்கு உணவளித்தார் (மாற் 6:36,37).

சீடர்களின் இச்செயலை செட் மேயர்ஸ் (Ched Myers) இவ்வாறு கூறுகிறார்: சீடர்கள் சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் வாயிலாக மக்களின் பசியைப் போக்க முயன்றனர். அதாவது மக்களை ஊர்களுக்கு அனுப்பி, உண்பதற்கு அவர்களே ஏதாவது வாங்கி கொள்ள அவர்களை அனுப்புமாறு ஆண்டவரிடம் கூறினர். ஆனால் ஆண்டவரோ அவர்களிடம் இருக்கின்ற வளங்களைப் பயன்படுத்தி, அவற்றைப் பகிர்ந்து, தன்னிறைவு அடையும் வழியைக் கற்பித்தார் (மாற் 6:36-38) (The disciples try to solve the problem of hungry masses through market economics: Sending the people to village stores or Counting their Change. Jesus on the other hand, teaches self-sufficiency through a practice of sharing available resources).

ஜிந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களையும் கொண்டு பல்லாயிரக்கணக்கானார்க்கு உணவளித்தது நமக்கு வியப்பைத் தருகின்றது. ஆனால் இந்த அருஞ்செயலை ஆண்டவர் நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு சிறுபையனும் அவனிடமிருந்த சிறிய அளவிலான உணவு ஒரு முக்கியக் காரணமாய் இருந்தனர். அங்கிருந்த மக்கள் தொகையின் முன்னால் இந்தச் சிறுபையனும், உணவும் அற்பமாகவே காணப்பட்டிருப்பர். ஆனால் மனிதருடைய பார்வையில் சிறியவைகளாக அற்பமானவைகளாக கருதப்படுவற்றை நாம் ஆண்டவரிடம் தரும்போது அவர், அனைவரும் ஆச்சரியப்படும் விதத்தில் அவற்றைப் பயன்படுத்துகிறார் என்பதற்கு இந்திக்ஷ்வ சான்றாகும்.

ஆண்டவர் உணவளித்த இந்திக்ஷ்வில் பல்லாயிரக்கணக்கானார் பங்குபெற்றனர். இவ்விருந்தின் வாயிலாக நல்ல ஆயர்-மந்தை என்னும் புதிய உறவு உருவாயிற்று. இவ்வறவு கிறிஸ்துவின் மனதுருக்கத்தால் விளைந்த ஒன்றாகும். இவ்வறவு முற்றுப்பெற்ற ஒன்றன்று: தொடர்ந்து விரிவடைந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும் (யோவா 10:16).

கிறிஸ்துவின் மனதுருக்கம், புண்பட்ட மக்களை நோக்கிச் செல்லவும், வலிமிகுந்த மக்களைக் கண்டடையவும், அவர்களின் உடைவிலும், அச்சத்திலும், குழப்பத்திலும் பங்கேற்கவும் நம்மைத் தூண்டுகிறது. கிறிஸ்துவின் மனதுருக்கம் துயரப்படுவோரின் துயர் துடைக்கவும், தனிமைப்படுத்தப்பட்டவரோடு நாம் புலம்பவும், கண்ணோரோடு இருப்பவரோடு இணைந்து அழுவும் அறைக்கூவல் விடுக்கின்றது. கிறிஸ்துவின் மனதுருக்கம் பலவீனரோடு பலவீனராகவும், வலிமையிழந்தோரோடு வலிமைகுன்றியவராகவும், ஆற்றலற்றவரோடு ஆற்றலற்றவராகவும், திராணியற்றவர்களோடு திராணியற்றோராகவும் இருக்க நமக்கு உந்துதல் தருகிறது என்கிறார் ஹென்றி J.M. நெளமேன். கிறிஸ்துவின் மனதுருக்கத்தை நம் வாழ்வில் வெளிப்படுத்தி எல்லோரையும் வரவேற்று, கிறிஸ்துவில் உண்டான புதிய உறவில் பங்கடையச் செய்வோம்.

ஆபிரகாமும், சாராவும் அந்நியரை வரவேற்று விருந்தோம்பல் செய்ததால் மகிழுறவு ஏற்பட்டது. ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்து பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களை வரவேற்று அவர்களுக்குக் கற்பித்து தமது மனதுருக்கத்தின் வாயிலாக ஆயர்-மந்தை என்னும் புதிய உறவை உருவாக்கினார். இத்தகைய விருந்தோம்பலின், பிறரை வரவேற்றவின் மாதிரியை இப்புதிய ஆண்டில் நாம் பின்பற்றுவோம். ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்து அந்நியராக இவ்வுலகில் வந்தார், விருந்தினராகவும் தம்மை வெளிப்படுத்தினார், விருந்தைத் தருபவராகவும், நமக்கு வாழ்வருளும் விருந்தாகவும் அமைந்தார். இதை உணர்ந்து கிறிஸ்துவின் அடியவர்களாக எல்லைகளைக் கடந்து எல்லோரையும் வரவேற்று நம் கூட்டுறவில் இணைத்துக் கொள்வோம். அதற்கு ஆண்டவர் இப்புதிய ஆண்டில் அருள் செய்வாராக!

திரு. B. சாம் ஜெபசிங்

ஒன்றிப்பில் வளருதல்

GROWING IN UNITY

1கொரி 1:101; 3:21-23

யோவா 17:20-23

“...ஓருவர் என்னுடன் நான் அவருடனும் இணைந்திருந்தால் அவர் மிகுந்த கனிதருவார்” (யோவா15:5).

உங்கள் ஒன்றிப்பில் பலம் இருக்கிறது; உங்கள் பிரிவினையில் ஆபத்து இருக்கிறது (All your strength is in your union and all your danger is in discord) என்று லாங்ஃபெல்லோ என்பவர் குறிப்பிடுகிறார். கடந்த ஆண்டு நவம்பர், டிசம்பர் மாதங்களில், டெல்லியில் இந்திய நாட்டின் பல மாநிலங்களிலிருந்தும் விவசாயிகள் ஒன்றிணைந்து தொடர் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். புதிய விவசாயச் சட்டம், கார்ப்பொரேட் கம்பெனிகளுக்குச் சாதகமாக இருப்பதால் அதை எதிர்த்து போராட்டம் விவசாயிகளால் முன்னெடுக்கப்பட்டது. அவர்கள் முன்னெடுத்த போராட்டத்தில் அவர்கள் ஒன்றித்துச் செயல்படுவதை இந்த உலகமே வியந்து பார்த்தது. நூற்றுக்கணக்கான டிராக்டர்கள் சாலையில் வரிசையாக நிறுத்தப்பட்டு, இணைந்து சமையல் செய்து, பல நாட்களாக வெயில் மற்றும் குளிரைப் பொருட்படுத்தாமல் போராட்டம் நடத்தினர். அதில் வியப்பு என்னவெனில் விவசாயிகள் மீது தண்ணீர் மற்றும் கண்ணீர்ப் புகையைச் செலுத்திய காவல்துறையினருக்கு விவசாயிகள் தாங்கள் சமைத்த உணவை கொடுத்தனர். இந்தச் செயலைப் பாராட்டி டிவிட்டரில் அலெக்ஸ் டிஃபின் என்பவர் இவ்வாறு எழுதியிருந்தார் “Despite the police charging, beating and using tear gas and water canons on them, they insist on feeding these very same officers dinner.” விவசாயிகள் ஒற்றுமைக்கு அடையாளமாக மட்டுமல்லாமல் அவர்களது ஒற்றுமை மனித நேயச் செயல்பாட்டிற்கு முன்மாதிரியாகவும் உள்ளது.

படைப்பின் வரலாற்றில் ஒன்றிப்பின் செயலால் ஓர் அதிசயமான படைப்பு படைக்கப்பட்டது. அவன்தான் மனிதன். ஆதி 1:26இல் “நமது சாயலாகவும் நமது உருவிலும் மானிடரை உண்டாக்குவோமாக” என்ற வரிகளில் “நாம்” என்ற வார்த்தை திரித்துவக் கடவுளின் ஒன்றிணைந்த செயல்பாட்டைக் குறிக்கின்றது. சிறப்புமிக்க படைப்பொன்றை உருவாக்குவதின் பின்னனியத்தில் ஒன்றிப்பின் ஆற்றலை நாம் காண

இயலும். அதைப்போன்று இவ்வுலகம் ஒரு அமைதியின் சமூகமாக, நீதியின் சமூகமாக, உண்மையின் சமூகமாக உருவாக வேண்டுமெனில் ஒன்றிப்பு மிகவும் அவசியம். இத்தகைய ஒன்றிப்பில் வளர்தல் திருச்சபையின் வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக அமையும் என்பதைச் சிந்திப்போம்.

1. பிரிவினைகளைக் கண்டதல் : (யோவா 17:20-23)

இயேசுவின் சீடர்களுக்கிடையே பல கருத்துவேறுபாடுகளும், பிரச்சனையின் அனுபவங்களும் காணப்பட்டன (லூக் 22:24). இதை நன்றாய் அறிந்த இயேசு அவர்களின் ஒன்றிப்பிற்காகக் கடவுளிடம் மன்றாடினார் (யோவா 17:21,22). மைந்தனாம் இயேசு கிறிஸ்து தந்தையாம் கடவுளுடன் இணைந்து செயல்பட்டு இந்த உலகில் கடவுளின் திருவுளத்தையும், அதிசயமான செயல்களையும் செய்து நிறைவேற்றினார். சீடர்களும் ஒன்றித்துச் செயல்பட்டால் அசாதாரணமான செயல்களைச் செய்ய இயலும் என்பதை வலியுறுத்தி இறைவேண்டல் செய்கின்றார். பிரிவினை எங்கு உள்ளதோ அங்கு நிலையற்ற தன்மையைக் காணமுடியும் என்பதை இயேசு இரண்டு ஒப்புமைகளைச் சொல்லி சீடர்களுக்கு விளக்குகின்றார் (மாற்கு 3:24,25). இங்கு “அரசு” மற்றும் “வீடு” ஆகிய இரண்டு பதங்களைப் பயன்படுத்துகின்றார். பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலும் புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்திலும் அரசர்கள் தங்கள் அரசைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள போர் செய்வது இயல்ல. ஒரு அரசன் மற்றொரு நாட்டைப் பிடிக்க வேண்டுமானால் அவனது அரசாட்சிக்கு உட்பட்டவர்களின் ஒன்றிப்பு மிகவும் அவசியம். போரின்போது அவனது வீரர்கள் ஒன்றினைந்து செயல்பட்டால் அவர்கள் வெற்றி பெறுவர், அவரது அரசும் நிலை நிற்கும். எனவே ஒன்றினைந்து செயல்படுதலின் முக்கியத்துவத்தை அரசு தனக்குள்ளே பிரிந்திருந்தால் நிலைக்காது என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

“வீடு” என்ற ஒப்புமையில் இயேசு நாதர் ஒரு குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் தங்களுக்குள்ளே பிரிந்து காணப்பட்டால் அந்த வீடு நிலைக்காது, அந்த வீட்டில் எந்த உயர்வும் இருக்காது என்பதையும் ஒன்றிப்பிற்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறுகின்றார். யோவான் 17:21ஆம் வசனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒருங்கிணைந்த திருச்சபையாக செயல்படுவதுதான் தென்னிந்திய திருச்சபை (C.S.I.). ஒன்றிப்பிற்கு தென்னிந்தியத் திருச்சபை உலகம் போற்றும் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கின்றது.

2. கிறிஸ்துவில் ஒன்றித்தல் : (1 கொரி 1:10-13, 3:21-23)

கிறிஸ்துவோடு நமது ஒன்றிப்பு தான், கிறிஸ்தவ வாழ்வின் மிக முக்கியமான நிலையாகும். ஏனெனில் கிறிஸ்துவோடு இணைந்திருப்பதே நற்செய்தியின் மையக்கருத்தாகும் (our union with Christ is the highest degree of importance, because being joined to Jesus is the whole point of the Gospel.) என்று John Calwin கூறுகின்றார்.

கொரிந்துத் திருச்சபையில் பிரிவினைகள் இருப்பதைக் கேள்விப்பட்ட பவுல் கிறிஸ்துவை அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக முன் வைக்கிறார் (1 கொரி 1:13). கிறிஸ்து கடவுளோடு இணைந்து இருக்கின்றார். அதைப்போன்று எல்லோரும் கிறிஸ்துவில் மட்டுமே இணைந்திருக்க வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறுகின்றார். நீங்கள் கிறிஸ்துவினுடையவர்கள் (1கொரி 3:23) என்று பவுல் கூறுவது, கிறிஸ்துவோடு அனைவரும் ஒன்றித்திருந்தால் அவர்களுக்குள் பிரிவினைகள் வர வாய்ப்புகள் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

பவுலின் போதனைகளில் மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த போதனை “கிறிஸ்துவில் ஒன்றித்தல்” (en Cristos) என்பதாகும் இரண்டு விதமான ஒன்றிப்பு குறித்து அவர் குறிப்பிடுகின்றார் 1. கிறிஸ்துவுடன் தனி நபரின் ஒன்றிப்பு (Personal union with Christ) (கலா 2:20), 2. கிறிஸ்துவில் அனைவரின் ஒன்றிப்பு (Everyone's union with Christ) (கலா 3:21). இவ்விரண்டு ஒன்றிப்பும் நம் திருச்சபை வாழ்விற்குத் தேவையானதாகும்.

திருச்சபை வாழ்வில் ஒன்றிப்பில் வளர்தல் மிகவும் தேவையான ஒன்று. அத்தகைய வாழ்வு வாழி, பிரிவினைகளைக் களைந்து, கிறிஸ்துவில் ஒன்றிக்க கடவுள் நம்மை அழைக்கின்றார். இந்தப் புதிய ஆண்டில் நாம் அனைவரும் ஒன்றிப்பில் வளர் கடவுளிடம் மன்றாடுவோம்.

I cannot do what You can Do
You cannot do what I can Do
But together We can Do Something Beautiful for God

- Mother Teresa

திரு. Y. கஜீன் ராஜ்

அனைத்துப் படைப்புகளோடும் ஓய்யவாகுதல்

RECONCILING WITH ALL CREATION

கொலோ 1:15-20

மாற்கு 4:30-32

“என் மகிழ்ச்சி உங்களுள் இருக்கவும் உங்கள் மகிழ்ச்சி நிறைவெபறவுமே இவற்றை உங்களிடம் சொன்னேன்” (யோவா 15:11)

One of the first condition of happiness is that the link between man and nature shall not be broken (Leo Tolstoy) மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கும் உள்ள இணைப்பு துண்டிக்கப்படலாகாது என்பதுதான் மகிழ்ச்சிக்கு தரப்படும் கட்டுப்பாடுகளில் முதன்மையான ஒன்று. கோவிட்-19 முழுஅடைப்பு இந்தப் பூமியை ஒருவகையில் குணப்படுத்தியது என்று இயற்கை நல ஆர்வலர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். இந்தியா டுடே பத்திரிகை இதைக்குறித்து ஒரு கட்டுரையில் இந்தியாவில் முழுஅடைப்பின் போது நடைபெற்ற நம்பமுடியாத சில சுற்றுச்சூழல் மாற்றங்களைப் பதிவு செய்துள்ளது. அவையாவன:

- (1) காற்றின் தூய்மைத்தன்மை அதிகரிப்பு
(Improvement in air quality)
- (2) கொல்கொத்தாவில் ஆறுகளில் டால்பின்கள் தென்பட்டன
(Dolphins spotted near Kolkotta ghats)
- (3) மும்பையில் ஃபிளமிங்கோஸ் என்ற பறவை வகை அதிகரிப்பு
(The number of flamingos increased in Mumbai)
- (4) கங்கை நதி தண்ணீர் ஹரித்வார் பகுதியில் குடிநீருக்கு ஏற்றதாக மாற்றம் பெற்றது.
(Ganga fit for drinking in Haridwar)

இவை இந்தியாவில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களில் சில. உலக அளவில் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதை மறுக்க இயலாது. அதேநேரத்தில் இயற்கையை அழிப்பதன் விளைவுதான் கொரோனா போன்ற பெரும் நோய்த் தொற்றிற்குக் காரணம் (Pandemic such as Corona virus one the result of humanity's destruction of nature) என்று (WHO) உலக சுகாதார நிறுவனம் தெரிவித்துள்ளது என்று The guardian என்ற பத்திரிகை கூறுகிறது. (Corona Virus is a warning to us to mend and broken relationship with nature. Macro Lambertini. இயற்கையோடுள்ள உறவை நாம் சரிசெய்ய வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு எச்சரிப்பு மனி தான் கொரோனா வைரஸ் என்று மார்கோ லாம்பெர்டினி குறிப்பிடுகின்றார்.

நாம் வாழும் இந்தக் காலம் முழுப்படைப்புகளோடும் ஒப்புரவாவதற்கு ஏற்ற காலமாக அமைந்துள்ளது. திருமறை வெளிச்சத்தில் நாம் எவ்வாறு அனைத்துப் படைப்புகளோடும் ஒப்புரவாக இயலும் என்பதனைச் சிந்திப்போம்.

1. எல்லைகளைக் கடந்த கூட்டுறவு :(மாற்கு 4:30-32)

இயேசு இறையரசை குறித்து மக்களுக்குப் பல உவமைகள் வழியாக விளக்குகின்றார். அதில் கடுகு விதையை இறையரசுக்கு ஒப்பிடுகின்றார். கடுகுவிதை சிறிதாக இருந்தாலும் அது வளர்ந்து பெரிதாகி ஆகாயத்துப் பறவைகள் அதன் நிழலில் வந்தடையும் என்று மக்களிடம் கூறினார். இதில் ஆகாயத்துப் பறவைகள் என்ற சொற் பொராடரில் ‘பறவைகள்’ (32) என்ற வார்த்தை பன்மையில் உள்ளது. இதில் ஆண்டவர் இயேசு ஒரு குறிப்பிட்ட பறவையை மட்டும் குறிப்பிடாமல் ஒட்டுமொத்த பறவைகளையும் பன்மையில் குறிப்பிடுகின்றார். இங்கு ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறை இல்லை. எல்லா பறவைகளும் வந்தடையும் என்பது எல்லா மக்களும் வாழும் இடமாக இறையரசு காணப்படும் என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றார். அதைப் போன்று எந்த எல்லைகளும் இல்லாதபடி எல்லா உயிரினங்களும் ஒன்றாக வாழுகின்ற வகையில் நமது கூட்டுறவு அமைய வேண்டும். இன்று மனிதனின் சுயநலத்தினால் பல உயிரினங்கள் (Endangered Species) அழியப்போகும் நிலையில் இருக்கும் உயிரினங்களாக மாறிவிடுகின்றது. எனவே மனிதர்களுடைய செயல்கள் எல்லா உயிரினங்களோடும் உயர்ந்த செயல்களாக அமைய வேண்டும் என்பதே கடவுளின் விருப்பமாகும். “பெரிய கிளைகளை விடும்” (32) என்ற சொற் பொராடர் எல்லாப் பறவைகளும் வந்து தங்க கிளைகளைக் கடுகுச் செடி பெரிதாக்கிக் கொண்டே இருக்கும் என்று குறிப்பிடுகின்றார். அதைப் போன்று இந்தப் பூமியும் எல்லா உயிரினங்களும் வாழ்வதற்கு இடமளிக்கும் ஓரிடமாக வேண்டும். அதற்கு மனிதர்கள் உழைக்க வேண்டும். அப்போது எல்லைகள் கடந்த ஜக்கியம் எல்லா உயிரினங்களுக்கும் உண்டாகும்.

2. எல்லாப் படைப்புகளுடனும் ஒப்புரவு :(கொலோ 1:15-20)

இந்தப் பகுதியில் பவுல் இயேசு கிறிஸ்துவின் தனித்தன்மையை விளக்குகின்றார். “படைப்பளைத்திலும் தலைப்பேறு அனைத்தும் அவர் வழியாய் அவருக்காகப் படைக்கப்பட்டன” (16) போன்ற வாக்கியங்கள் படைப்பின் தொடக்கத்திலிருந்தே இயேசு கிறிஸ்துவின் இருப்பு நிலையைக் குறிப்பிடுகின்றன. ஆனால் ஆதாம் ஏவாள் கடவுளுக்கு கீழ்ப்படியாமல் ஒருவரை ஒருவர் குற்றப்படுத்தினது மட்டுமல்லாமல் கடவுளின் படைப்புகளையும் குற்றம் சாட்டினர். எனவே கடவுளுக்கும்

மனிதருக்குமிடையே, மனிதருக்கும் படைப்புகளுக்குமிடையே பிரிவினை உண்டானது. இந்தப் பிரிவினை தொடர்ந்து வளர்ந்து கொண்டே சென்றது. இதனால் கிறிஸ்து இயேசு சிலுவையில் இரத்தம் சிந்தி பூலோகத்திலுள்ளவைகள் மற்றும் பரலோகத்திலுள்ளவைகள் யாவையும் அவர் மூலமாகத் தமக்கு ஒப்புரவாக்கினார் (20). கிறிஸ்து இயேசு அருளும் மீட்பு ஒட்டுமொத்த உயிரினங்களுக்கும் உரியது என்பதனைப் பவுல் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். எனவே இயேசு கிறிஸ்துவின் விருப்பம் மனிதர்கள் அனைவரும் எல்லாப் படைப்புகளுடனும் ஒப்புரவுடன் வாழ வேண்டும் என்பதே. திருச்சபையாகிய நம்மை அனைத்துப் படைப்புகளுடனும் ஒப்புரவுடன் வாழ கடவுள் அழைக்கின்றார்.

நான் காணாதவைகளுக்காகக் கடவுளை நம்ப, நான் கண்ட அனைத்தும் எனக்குக் கற்பிக்கின்றது (All I have seen teaches me to trust the creator for all I have not seen) என்று ரால்ஃப் வால்டோ எமர்சன் கூறுகின்றார். படைப்புகள் அனைத்தும் நாம் கடவுளை மேலும் நம்பி வாழக் கற்றுத்தருகின்றன. இத்தகைய மேன்மையான படைப்புகளோடு எல்லை கடந்த கூட்டுறவுடனும், எல்லா படைப்புகளோடும் ஒப்புரவுடனும் வாழ புதிய ஆண்டில் தீர்மானம் செய்வோம்.

திரு. Y. சுஜின் ராஜ்

10-01-2021

திருத்தோற்றுத்திநாளுக்குப் பின்வரும் முதலாம் நூயிறு

அழைப்புக்கு ஏற்ப வாழுங்கள்

LIVE WORTHY OF YOUR CALLING

நீடிமொ 20:1-11
தீபா 14

உரோ 6:12-23
மத் 7:15-23

“.....விண்ணுலகிலுள்ள என் தந்தையின் திருவுளத்தின்படி செயல்படுபவரே செல்வர்.” (மத் 7:21)

திருமறையில் நம்மைக் கவர்ந்திமுக்கும் முட்புதர் மூலம் மோசேக்கு வரும் அழைப்பு (விப 3:1-). ஆலயத்தில் எசாயாவுக்கு வரும் அழைப்பு (எசா 2:1-). இளைஞர் எரேமியாவுக்கு வரும் அழைப்பு (எரே 1:1-10), இவர்களிடையே கடவுள் நடத்தும் உரையாடல் இறைமாட்சியை விளக்குகிறதாக அமைகின்றன. மோசேயை, இஸ்ரயேலரை எகிப்திலிருந்து நடத்திச் செல்லவும் (விப 3:4-10), சாமுவேலை, கடவுளின் பணியாளராக இருக்கவும் (சாமு 3:1-14), இறைவாக்கினரை, அவருடைய செய்தியை மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கவும் (ஆ மோ 7:15, எரே 1:4-19), இஸ்ரயேலரை ஒய்வுநாளை ஆசரிக்கவும், தூய கூட்டமாக வாழவும் (லேவி 23:2-3). அழைப்பதைத் திருமறையில் பார்க்கிறோம். கடவுளின் ஒவ்வொரு அழைப்பும், ஒவ்வொருவரின் அழைப்பும் ஒரு தூது கலந்த திருப்பணியை உள்ளடக்கியதாக இருப்பதை நாம் பார்க்க முடியும். ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்து தம் மைப் பின் தொடரும்படி பற்பல அழைப்புகளை விடுக்கின்றார். அழைப்பு ஒன்றின் மூலமே ஆண்டவர் பன்னிருவரைத் தம் சீடர்களாகத் தம்மாருகே கொள்கின்றார். ஆண்டவரின் போதனைகள் அனைத்தும் அழைப்பின் கருத்தை மையப்படுத்தியே எழுகின்றன. என்னைப் பின் செல்ல விரும்புகிறவன் தன்னையே மறுத்து... மத் 16:24) என்று கூறி அவர் மட்டுமே அளித்த புதிய பாதை ஒன்றின் வழியாக அவரைப் பின்தொடர அழைக்கின்றார்.

கிறிஸ்தவர் அழைப்பு பெற்றவர் என்பதைத் தொடக்கக் காலத் திருச்சபை கண்டுணர்ந்தது. பேதுரு அடிகளார் ஆற்றும் பேருரையில் “நெறிகெட்ட இந்தத் தலைமுறையிலிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள்” (திப 2:40) என்கிறார். “சகோதரர்களே! நீங்கள் அழைக்கப்பட்டபோது என்ன நிகழ்ந்தது என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள்; மனிதர் மதிப்பின்படி உங்களுள் ஞானிகள் எத்தனை பேர்” (1கொரி 1:26)

என்று சொல்லி அவர்களின் அழைப்பை நினைப்பூட்டுகிறார். ஆம், திருச்சபை அழைப்புப் பெற்றவர்களைக் கொண்ட, அழைப்புப் பெற்றதும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதுமான சமுகமாகும் (2யோவா 1).

இன்றைய திருச்சபை இதை உணர்ந்து அழைப்புக்கு ஏற்ப வாழ அழைக்கப்படுகின்றது. அழைப்புக்கு ஏற்ப வாழும் வாழ்க்கை என்பது தூய வாழ்க்கை முறையால் இறை அழைப்புக்குப் பதில் அளிக்கின்ற வாழ்வு (உரோ 1:7, 1கொரி 1:2), (1தீமொ 1:9) ஆகும். அழைப்புக்கு ஏற்ப வாழும் வாழ்வை திருமறை சார்ந்து புரிந்து கொள்ள அழைக்கப்படுகின்றோம்.

1. விளம்பரப்படுத்துவோராய் அல்ல; வியர்வை

அதிந்துவோராய் : (நீமொ 20:6)

அழைப்பையும், உழைப்பையும் எப்போதுமே பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. கடவுளாகிய ஆண்டவர் தொடக்கப் பெற்றோரை அழைத்து உழைக்கத்தான் சொல்லுகிறார் (தொநூ 2:15).

முதாதையரில் ஒருவரான ஈசாக்கு கடவுளால் அழைப்புப் பெற்றவர். ஈசாக்கின் கடின உழைப்பை கடவுள் ஆசீர்வதித்ததால் அவருக்கு நூறுமடங்கு பலன் கிடைத்தது. அவர் செல்வந்தராகி வர வர விருத்தி அடைந்தார்; மாபெரும் செல்வரானார் (தொநூ 26:13). கடவுளால் அழைத்துப் பயன்படுத்தப்பட்ட தலைவர்கள் இறைவாக்கினர்கள் அனைவரும் கடினமாக உழைத்தவர்கள்தாம். குறிப்பாக, இறைவாக்கினர் எரேமியாவைக் கடினமான பணிக்கு அழைக்கிறார். ஆண்டவர் தம் கையை நீட்டி, என் வாயைத் தொட்டு என்னிடம் கூறியது, “இதோ பார் என் சொற்களை உன் வாயில் வைத்துள்ளேன். பிடுங்கவும், தகர்க்கவும், அழிக்கவும், கவிழ்க்கவும், கட்டவும், நடவும் இன்று நான் உன்னை மக்களினங்கள் மேலும் அரசுகள் மேலும் பொறுப்பாளராக ஏற்படுத்தியுள்ளேன்” (எரே. 1:9-10) என்கிறார்.

ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்து தம் அடியவர்களை அழைக்கும்போது, கடினமாக உழைத்து, சோர்ந்திருந்த சீமோன் பேதுருவிடம், “ஆழத்திலே தள்ளிக் கொண்டு போய் மீன் பிடிக்கும்படி உங்கள் வலைகளைப் போடுங்கள் என்கிறார்” (லூக் 5:4). ஆம் அழைப்பு வியர்வைச் சிந்தி உழைப்பதற்குத் தான்; விளம்பரப்படுத்துவதற்கு அல்ல. “உழைப்பினால் கிடைக்கும் நித்திரை சுகம் தரும்; பிழைப்பினால் கிடைக்கும் நித்திரை பிணியைத்தான் தரும்.” எனவே நீமொ 20:6 கூறுவதுபோல, ஒருவர் தன்னை வாக்குப் பிறழாதவர் எனக் கூறுவதில் அல்ல; வியர்வை சிந்தி உழைப்பதன் வழியாக அதை மெய்ப்பிக்க வேண்டும்.

2. இறந்துவிடுகிறவர்களாக அல்ல; இறந்தும் வாழ்வோராய் : (உரோ 6:13)

“...நீங்களோ உங்கள் உறுப்புகளைத் தீவினையின் கருவிகளாகப் பாவத்திற்கு ஒப்புவிக்காதீர்கள்; மாறாக, இறந்தும் வாழ்வோராய் உங்களைக் கடவுளிடம் ஒப்படையுங்கள்; கடவுளுக்கு ஏற்படுடையதைச் செய்வதற்குரிய கருவிகளாய் உங்கள் உறுப்புகளை அவரிடமே ஒப்படையுங்கள்.”

கடவுள் நமக்குத் தந்துள்ள இந்த உலக வாழ்க்கை நாம் வாழ்ந்து இறந்து போவதற்காக அல்ல, இறந்தும் வாழ்வோராய் விளங்குவதற்கு. அத்தகைய வாழ்வு வாழ நாம் நம்மைக் கடவுளிடம் கையளித்து வாழ வேண்டும். அதுதான் அழைப்புக்கு ஏற்ப வாழும் வாழ்க்கை என்று பவுலார் குறிப்பிடுகின்றார். பவுலார் இங்குக் குறிப்பிடும் தெளிவான செய்தி என்னவென்றால், கடவுளின் அழைப்புக்கு ஏற்படுடையவர்களாய் வாழும் வாழ்க்கை என்பது, பாவத்துக்கு விலகி கடவுளின் பாசத்திற்குட்பட்டு வாழும் வாழ்க்கை (உரோ 6:14). அதாவது,

- ✿ உடல் இச்சையின்படி வாழாமல்
- ✿ உறுப்புகளைத் தீவினையின் கருவிகளாக்காமல்
- ✿ அக்கிரமத்துக்கும், அசுத்தத்திற்கும் அடிமைகளாயிராமல்
- ✿ நீதிக்கு நீங்காமலிருந்து
- ✿ ஒழுக்க நெறிகளை உளமார்க் கடைப்பிடித்து
- ✿ கடவுளின் அருளுக்கு உட்பட்டவர்களாய்
- ✿ கடவுளுக்கு ஏற்படுடையவைகளைச் செய்யும் கருவியாய்

பாவ வாழ்வுக்குக் கிடைக்கும் கூலியாகிய சாலை வென்று, பாச வாழ்வுக்கு அல்லது இறை அழைப்புக்கு உகந்த வாழ்வு வாழ்ந்து கடவுள் கொடுக்கும் அருள் கொடையாகிய, நாம் ஆண்டவரோடு இணைந்து வாழும் நிறைவாழ்வைச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ள பவுலார் வழி ஆண்டவர் அழைக்கிறார்.

இத்தகைய வாழ்வுதான் இறந்தும் வாழ்வோராய் வாழும் வாழ்வு. அந்தியநாட்டில் அடிமைகளாய் வாழ்ந்தாலும் தான் சேவித்து வந்த கடவுளைத் தவிர வேறு எதையும் வணங்கமாட்டோம் என்று நிமிர்ந்து நின்ற அனனியா, மிசாவேல், அசரியா (தானி 3:1-19) முதலிய பற்றுறுதி வீரர்களும், இத்தாலியா படைப்பிரிவின் நூற்றுவர் தலைவராக இருந்த கொர்நேவியு தானும் தன் வீட்டார் அனைவரோடும் கடவுளுக்குப் பயந்தவருமாயிருந்து நற்செயல்கள் பல செய்து செயல்பட்ட, புற இனத்தவர் என்று யுதர்களால் அடையாளப்படுத்தப்படும் இம்மாமனிதரும் இறந்தவர்களாக அல்ல, இறந்தும் வாழ்வோராக இன்றும் பேசப்படுகிறார்கள் என்று புரிந்துகொள்ளலாம்.

நாம் வாழும் உலகத்தில் எத்தனையோ மனிதர்கள் தங்கள் அற நெறி வாழ்வால் மறைந்தும் நம் உள்ளங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று துணிந்து சொல்லலாம்.

கடவுளின் அழைப்பைப் பெற்ற கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் மலர்ந்து, மடிந்து போவதற்காக அல்ல, இறந்தும் வாழ்வோராய் நிறை வாழ்வைச் சொந்தமாக்கிக் கொள்வோம்.

3. வாய்ச்சொல்லில் அல்ல; வாழ்ந்து காட்டுவோராய் :

(மத் 7:21)

மத்தேயு 7:15-23 வரையுள்ள பகுதியில் ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்து சொல்லுக்கும், செயலுக்குமுள்ள வேறுபாட்டை அழகாகப் படம்பிடித்துக் காட்டி, “என்னை நோக்கி ஆண்டவரே, ஆண்டவரே எனச் சொல்பவர்ல்லாம் விண்ணரசுக்குள் செல்வதில்லை. மாறாக, விண்ணுலகிலுள்ள என் தந்தையின் திருவுளத்தின்படி செயல்படுவதே அங்குச் செல்வார்” (மத் 7:21) என்று கூறி, செயல்படுங்கள், வாழ்ந்து காட்டுங்கள் என அழைப்பு கொடுக்கிறார். போலிகளை இனம்கண்டு கொள்வது அவர்களது செயலின் மூலமாகத்தான் என்கிறார் (மத் 7:21). நல்ல மரம் அதன் கனிகளால் அறியப்படுகிறது போல, நல்ல மனிதர் தன்னுடைய நற்செயல்களால் அறியப்படுவார் என்கிறார்.

ஈரான் நாட்டை ஆண்ட மன்னன் நெளாஷர்கான் என்கிற பாதுஷா வேட்டையாட காட்டிற்குள் சென்றார். அவரோடு சென்ற சமையல்காரர் அவரிடம், “மன்னா, சமையலுக்கு உப்பில்லை என்றார். பாதுஷா, பக்கத்து ஊருக்குள் போய் விலை கொடுத்து வாங்கி வா! இல்லாவிட்டால் ஊர் முழுவதுமே பாழாகிவிடும்” என்று சொன்னார். மன்னா, ஒருபிடி உப்பை விலை கொடுக்காமல் வாங்கினால், ஊர் முழுவதும் எப்படிப் பாழாகும்? என்று சமையல்காரர் வினவ, அரசர், “தன் குடிமக்களிடம், அரசர் ஒருபிடி உப்பை இனாமாக வாங்கினால், அவர் கீழே உள்ள அதிகாரிகள் மறுநாள் ஊரையே விழுங்கி விடுவார்கள் என்று விளக்கம் சொன்னார்.”

எல்லாக் கற்பிதங்களைக் காட்டிலும் வலிமையான கற்பிதம் வாழ்ந்து காட்டுவதாகும். யார், தான் சொன்னவற்றிற்கு எல்லாம், தாமே உதாரணமாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் போகிற பாதையில் முட்கள் கூட விலகி வழிவிடுமாம். நாம் சொல்வதைக் காட்டிலும் செய்வதைத்தான் உலகம் உன்னிப்பாக கவனித்து வருகிறது. “நாம் மறைவில் செய்கின்ற செயல்கள் மற்றவர்களுக்குத் தெரியவா போகிறது?” என்று நினைக்கிறோம். ஆனால் அதுவரை தூங்கிக் கொண்டிருந்த விதையாய் இருந்து விட்டு ஒரு நொடியில் அது முளைத்து ஏழும் முள்மரமாகும். அதை வெட்ட நினைத்தாலும் முடியாது; வேற்றுக்கவும் இயலாது.

ஆம் ஆண்டவரால் அழைப்புப் பெற்றவர்களாகிய நம்மில் வெளிப்பட வேண்டியது நல்ல கனியாகிய நற்செயல்கள். அதுவே நம்மை இறையரசுக்கு அழைத்துச் செல்லும். மட்டுமல்லாமல் நீங்கள் உலகுக்கு உப்பாகச் சுவை கொடுங்கள், ஒளியாக வழிகாட்டுங்கள். அப்பொழுது மற்றவர்கள் உங்கள் விண்ணகத்தந்தையைப் போற்றிப் புகழுவர் (மத் 5:16) என்கிறார்.

நம் வாயின் வார்த்தைகள் அல்ல, நம் வாழ்க்கையே நாம் கடவுளால் அழைக்கப்பட்டவர்கள் எனச் சான்று அளிக்கிறது. ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்து, வார்த்தையே வாழ்க்கை; வாழ்க்கையே வார்த்தை என வாழ்ந்து காட்டியவர். அப்படியே நீங்களும் வாழ்ந்து காட்டுங்கள் என்றார் (யோவா 13:14-15). பவுலார் குறிப்பிடும்போது “கிறிஸ்து இயேசுவிலிருந்த சிந்தையே உங்களிடம் இருக்க கடவுது என்கிறார்” (பிலி 2:5). ஆகவே வாய்ச் சொல் வீரராய் வாழ்வதைவிட, இந்த வையகம் பயனுற செயல் வீரராய் வாழ்வோம். அழைப்புக்கு ஏற்ப வாழும் வாழ்வு, திருமறை எங்கும் விரவிக் கிடக்கும் வாழ்வு. அத்தகைய வாழ்வுக்கு நம்மைத் தயாரித்து விளம்பரப்படுத்துவோராய் அல்ல; வியர்வை சிந்துவோராய் என்பதைப் புரிந்து, இறந்து விடுகிறவர்களாய் அல்ல; இறந்தும் வாழ்வோராய் என்பதை உணர்ந்து, வாய்ச் சொல்லில் அல்ல; வாழ்ந்து காட்டுவோராய் என வாழ்ந்து அழைப்புக்கு உகந்தோராய் இறையரசை நமதாக்குவோம், விரிவாக்குவோம்.

அருள்திரு. S.M. டெனியஸ் தேவதாசன்